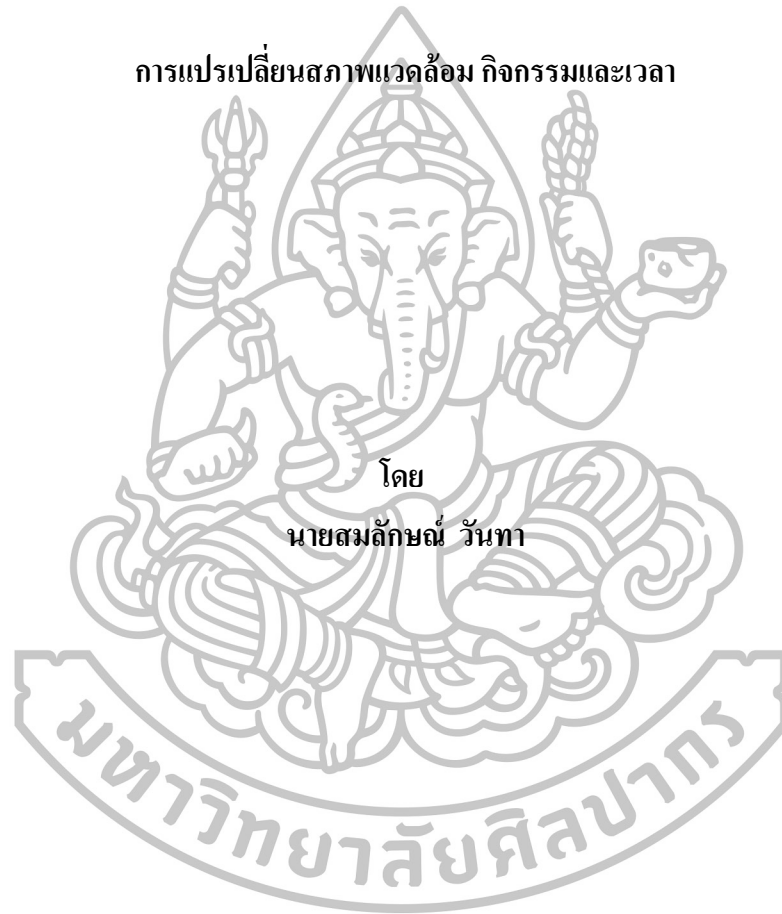

การแปรเปลี่ยนสภาพแวดล้อม กิจกรรมและเวลา

โดย
นายสมลักษณ์ วันทา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม กิจกรรมและเวลา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE CHANGE OF ENVIRONMENT, ACTIVITIES AND TIME

**By
Mr. Somluk Wanta**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ การแปรเปลี่ยนสภาพแวดล้อม กิจกรรมและเวลา ” เสนอ โดย นายสมลักษณ์ วันทา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิเรก โลหะกุล
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถนอมจิตร ชุ่มวงศ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์จักรพันธ์ วิลาสินีกุล)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กมล เผ่าสวัสดิ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิเรก โลหะกุล)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถนอมจิตร ชุ่มวงศ์)

...../...../.....

55002208: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลง / สภาพแวดล้อม / กิจกรรม / เวลา / ปัจจุบัน / ประติมากรรม

สมลักษณ์ วันทา: การแปรเปลี่ยนสภาพแวดล้อม กิจกรรมและเวลา. อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์: ศศ.อดิเรก โลหะกุล และ ศศ.ถนอมจิตร ชุ่มวงศ์. 84 หน้า.

ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อาศัยและเติบโตอยู่ในเมืองอย่าง
กรุงเทพมหานครตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน มองเห็นการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาของยุคสมัยที่
ไม่ได้สร้างความเจริญของเมืองและวัตถุเพียงอย่างเดียว หากยังทำให้วิถีชีวิต กิจกรรม
ประสบการณ์และความคิดส่วนตนเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เป็นสิ่งใหม่ๆที่สร้างความแตกต่างเข้า
มาในชีวิต การที่สภาพแวดล้อมปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงที่ค่อยๆพัฒนาทำให้การใช้ชีวิตมีความ
หลากหลายมากมายของหน้าที่ กิจกรรม หรือประสบการณ์ ได้เป็นทางเลือกของความต้องการกับ
สิ่งที่จะทำในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งความหลากหลายในการใช้ชีวิตทำให้เกิดความละเอียดในสิ่งที่สำคัญ
ขาดในสิ่งที่ยังไม่มีหรือทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากจนเกินความจำเป็น ทำให้จุดกึ่งกลางและความ
สมดุลในชีวิตเป็นไปอย่างไม่มีคุณภาพดี จึงเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องหาความพอดีระหว่างชีวิต
กับกิจกรรมและสภาพแวดล้อม คือการสำรวจจิตใจของตนและการพิจารณา สิ่งรอบตัวด้วย
สติปัญญา อาจจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความเข้าใจกับการมองเห็นถึงสาระสำคัญที่ตนเองได้สัมผัส
รับรู้ต่อกิจกรรม เข้าผสมผสานอย่างสมดุลในชีวิตปัจจุบันอย่างมีความสุข

จากแรงบันดาลใจสู่เป้าหมายที่ข้าพเจ้ามีต่อสภาพแวดล้อม กิจกรรมและประสบการณ์
ในเชิงบวกที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ข้าพเจ้าจึงใช้รูปทรงอินทรีย์ (Organic
Form) ที่มีที่มาจากรูปทรงของคน กับรูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) จากรูปทรงวัตถุ
สิ่งของ มาสร้างผลงานด้วยวิธีทางประติมากรรมในรูปแบบกึ่งนามธรรมที่แสดงถึงช่วงเวลาของ
การเปลี่ยนแปลงที่แสวงหาความพอดีความสมดุลในแบบเฉพาะตัว จากการประสานกันของทัศน
ธาตุ โดยมีโครงสร้างหลักที่ถูกสร้างขึ้นในลักษณะและวิธีการสร้างรูปทรงที่แสดงถึงการผสาน
ความแตกต่างให้สมดุลด้วยทิศทางต่างๆ ขนาด สัดส่วน รวมทั้งปริมาตรและปฏิภานของรูปทรง
กับพื้นที่ว่างแต่ละส่วนภายในรูปทรง ซึ่งอธิบายถึงความสุข ความอิสระ ความพอดี ที่สามารถ
แสวงหาและปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2.

55002208: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORD: THE CHANGE / ENVIRONMENT / ACTIVITIES / TIME / PRESENT /
SCULPTURE

SOMLUK WANTA: THE CHANGE OF ENVIRONMENT, ACTIVITIES AND
TIME. THESIS ADVISORS: ASST. PROF. ADIREK LOHAKUL AND ASST. PROF.
THANOMCHIT CHUMWONG. 84 pp.

I am the one who mostly lives and grows up in the city like Bangkok since when I was young until now, and I have seen the change over time in which have not only created the prosperity and material of the city, but way of lives, activities, experience and personal thoughts also change, which is the new things that make difference to life. The gradually changing of an environment develops my life, duty, activity, or experience which offers various choices of what to do at the time and causes the neglect in some important things, lacking of doing something or redundant doing something that is to say that it is unbalanced life. That is the important cause of life and to find out balance in our lives, and activities and environment, that is mind and surrounding around consideration with wisdom. It may be the best thing to acknowledge the essence value which has been recognized toward activities that integrated with present lives with happiness. From my inspiration toward the environmental goal, activity and positive experience arises from the external and internal factors.

So I use the organic form, which is derived from human shape, the geometric form which is derived from the object's shape to create semi-abstract sculptor work, individually reveals the time of change that seeking for balance. With being harmonious of visual elements that the structure is constructed in the style and method show the merging of different with balance with direction, size, and proportion, including the volume and the reaction of the forms to the space in visual arts that reveal the happiness, freedom, and balance that can be found out and self-practice.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1. 2.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณต่ออนุพการี ที่ได้มอบชีวิต อบรมสั่งสอน และอุปถัมภ์ด้วยความรักมาโดยตลอด กราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ด้วยความหวังดีต่อลูกศิษย์คนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสตราจารย์เข็มรัตน์ กองสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิเรก โลหะกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถนอมจิตร ชุ่มวงศ์ ผู้ควบคุมดูแลวิทยานิพนธ์ชุดนี้ และคณาจารย์ในภาควิชา ประติมากรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่คอยให้คำปรึกษาและชี้แนะหนทางในการทำงานศิลปะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกท่านที่เป็นกำลังใจให้และร่วมทุกข์ร่วมสุขมาด้วยกัน กราบขออภัยทุกๆ ท่านที่ผมเคยล่วงเกินทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณตัวเองที่เลือกศึกษาวิชาด้านศิลปะ ที่ทำให้ได้เรียนรู้การใช้ชีวิต มองโลกได้กว้างและลึก และยอมรับความแตกต่างกับสิ่งที่เกิดขึ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
ขั้นตอนการศึกษา.....	4
วิธีการศึกษา.....	5
แหล่งข้อมูล	5
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า.....	6
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	7
อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมในเมือง.....	9
อิทธิพลที่ได้รับจากกิจกรรม	10
อิทธิพลที่ได้รับจากการหาความสุขและความอิสระของคนในเมือง	13
อิทธิพลที่ได้รับจากความเคลื่อนไหว (Movement).....	14
ทฤษฎีว่าด้วยการเห็นภาพติดตา (Persistence of Vision)	14
การเคลื่อนไหวในทางทัศนศิลป์.....	14
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานสร้างสรรค์ของศิลปิน 4 คน.....	15
Marcel Duchamp	15
George Segal	17
Pia Männikkö	18
Francesco Paleari.....	19

บทที่	หน้า
3	กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน 22
	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์..... 22
	ผลงานวิทยานิพนธ์..... 26
	การตีความหมายและการจินตนาการจากแรงบันดาลใจ 26
	การค้นหารูปแบบทางศิลปะ..... 26
	การค้นหารูปทรงจากแบบร่าง 2 มิติ..... 27
	การจำลองแบบจาก 2 มิติให้เป็น 3 มิติ..... 27
	การขยายผลงานจากแบบ 3 มิติ ให้เป็นผลงานจริง 27
	ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1..... 29
	ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2..... 38
	ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3..... 48
4	บทวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นฐานและองค์ประกอบในผลงาน 57
	เนื้อหาสาระของรูปทรง..... 57
	อุปสรรคและปัญหาในการสร้างสรรค์..... 78
5	สรุปผลการวิจัย..... 79
	รายการอ้างอิง..... 81
	ประวัติผู้วิจัย 83

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพการใช้ชีวิตในห้างสรรพสินค้า.....	8
2	ภาพร้านค้า ร้านอาหาร	8
3	ภาพบริเวณภายในคอนโดมิเนียม.....	9
4	ภาพคนที่อยู่ในร้านกาแฟ	12
5	ภาพกลุ่มคนในการรับประทานอาหาร.....	12
6	Nude Descending a Staircase (No. 2): Marcel Duchamp	16
7	The Dinner Table (208.3 x 381 x 342.9 cm.): George Segal	18
8	Deja Vu IV: Pia Männikkö	19
9	Giulio with the Arco della Pace: Francesco Paleari	20
10	แบบร่าง 2 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	22
11	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	23
12	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	23
13	แบบร่าง 2 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	24
14	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	24
15	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	25
16	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	29
17	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	30
18	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	30
19	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	31
20	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	31
21	ขั้นตอนทำตารางขยายแบบของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	32
22	ขั้นตอนประกอบเหล็กของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	32
23	ขั้นตอนประกอบเหล็กของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	33
24	ขั้นตอนปั้นเรซินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	33
25	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	34
26	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	35
27	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	36
28	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	37

ภาพที่	หน้า
29	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 38
30	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 39
31	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 39
32	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 40
33	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 40
34	ขั้นตอนปั้นดินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 41
35	ชิ้นส่วนจากการหล่อไฟเบอร์กลาสของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2..... 41
36	ขั้นตอนเชื่อมเหล็กของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 42
37	ขั้นตอนเชื่อมเหล็กและประกอบชิ้นส่วนของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 42
38	ขั้นตอนเชื่อมเหล็กและประกอบชิ้นส่วนของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2..... 43
39	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 44
40	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 45
41	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 46
42	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 47
43	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 48
44	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 49
45	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 49
46	แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 50
47	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 50
48	แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 51
49	ขั้นตอนปั้นดินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3..... 51
50	ขั้นตอนปั้นดินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3..... 52
51	ขั้นตอนทำพิมพ์ด้วยปูนปลาสเตอร์ของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3..... 52
52	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 53
53	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 54
54	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 55
55	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 56
56	แสดงการประกอบรูปทรงที่แทรกเข้าหากันของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 60

ภาพที่	หน้า
57	แสดง โครงสร้างโดยเส้นสีแดงแสดงโครงสร้างหลักและเส้นสีน้ำเงินแสดง โครงสร้าง ขององค์ประกอบของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 61
58	แสดงรูปทรงก้นที่ว่างของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1..... 62
59	แสดงที่ว่างภายนอกผลิตภัณฑ์เข้ามาหารูปทรงรอบๆด้านทำให้รูปทรงมีช่องที่เว้า หรือส่วนที่หายออกไป ช่วยให้รูปทรงเกิดการผสมผสานและบางส่วนที่ขาด ของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 63
60	แสดงตำแหน่งที่ตั้ง โดยมีพื้นที่สี่เหลี่ยมเป็นฐานที่ตั้งที่แน่นอน มีความนิ่งในโครงสร้าง แนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากวัตถุที่ตั้งอยู่กับที่อย่างมั่นคงและมีพื้นที่สีแดง เป็นฐานที่ตั้งที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว มีความแปรเปลี่ยนเคลื่อนไหวใน โครงสร้างแนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากคนที่มึจุดยืนที่ไม่แน่นอน ของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 64
61	แสดงความสว่างระดับปานกลางของแสงไฟสีขาวกับสีส้มที่สองลงมาจากด้านบน กับแนวเฉียงด้านบน ให้เกิดการปรุงแต่งของแสงและเงาบนรูปทรงมีความ ชัดเจนมีบรรยากาศที่สบายใกล้เคียงกับแสงไฟในร้านอาหาร ของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 65
62	แสดงการประกอบรูปทรงที่แทรกเข้าหากันของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 66
63	แสดง โครงสร้างโดยเส้นสีแดงแสดง โครงสร้างหลักและเส้นสีน้ำเงินแสดง โครงสร้าง ขององค์ประกอบของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 67
64	แสดงรูปทรงก้นที่ว่างของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2..... 68
65	แสดงที่ว่างภายนอกผลิตภัณฑ์เข้ามาหารูปทรงรอบๆด้านทำให้รูปทรงมีช่องที่เว้า หรือส่วนที่หายออกไป ช่วยให้รูปทรงเกิดการผสมผสานและบางส่วนที่ขาด ของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 69
66	แสดงตำแหน่งที่ตั้ง โดยมีพื้นที่สี่เหลี่ยมเป็นฐานที่ตั้งที่แน่นอน มีความนิ่งในโครงสร้าง แนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากวัตถุที่ตั้งอยู่กับที่อย่างมั่นคงและมีพื้นที่สีแดง เป็นฐานที่ตั้งที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว มีความแปรเปลี่ยนเคลื่อนไหวใน โครงสร้างแนวตั้ง เนื่องจากเป็นรูปทรงจากคนที่มึจุดยืนที่ไม่แน่นอน ของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 70

ภาพที่	หน้า
67	71
68	72
69	73
70	74
71	75
72	76
73	77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันอย่างชีวิตในสังคมเมือง ที่มีการพัฒนาและความทันสมัยมากขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดการสังเกตและรับรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาของยุคสมัย ซึ่งความเจริญมาพร้อมกับความหลากหลายของหน้าที่กิจกรรมและการใช้ชีวิต การปฏิบัติกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงเกิดความไม่พอดี เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การใช้ชีวิตในช่วงเวลาปัจจุบันขาดความสมดุล

ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตในลักษณะสังคมเมืองมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาความเจริญของสังคมเมือง ก็ยังคงเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป มีสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นใหม่ เทคโนโลยีที่พัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น สิ่งเหล่านี้เปลี่ยนแปลงค่านิยมในด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องแต่งกายและวิถีชีวิตของคนในเมือง ปัจจุบันข้าพเจ้าได้พักอาศัยอยู่กับสิ่งแวดล้อมในลักษณะอาคารตึกสูงอย่าง คอนโดมิเนียม ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยในลักษณะครบวงจรของการใช้ชีวิตภายในห้องเดียว ได้ทำกิจกรรมที่เปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากอดีตพบกับกิจกรรมใหม่ ที่กำหนดขึ้นจากความต้องการ ขณะเดียวกันการเดินทางสัญจรไปมากับสภาพแวดล้อมภายนอก ในถนนที่มีอาคาร ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ห้างสรรพสินค้า ได้มีกิจกรรมที่แตกต่างอยู่เป็นประจำในช่วงเวลาปัจจุบัน จึงเห็นความเปลี่ยนแปลงที่ค่อยๆพัฒนาขึ้นและการใช้ชีวิตที่มีความหลากหลาย การให้ความสำคัญของกิจกรรมของแต่ละกลุ่มคนที่ต่างกันออกไป และส่งผลมาถึงตนเองเกิดความคิดที่ตระหนักถึงการมองตัวตนที่มีกิจกรรมกับสภาพแวดล้อมทั้งในพื้นที่ส่วนตัวและร่วมกับพื้นที่ด้านนอกกับบุคคลอื่นๆ เหมือนเป็นสิ่งที่อยู่ร่วมกันแต่ขึ้นอยู่กับความต้องการที่จะให้ความสำคัญมากหรือน้อย

บางครั้งในความหลากหลายของกิจกรรมหน้าที่ในชีวิตของตนเองจะส่งผลให้จัดการและปฏิบัติได้อย่างไม่เต็มที่ทั้งหมด ซึ่งกิจกรรมที่แตกต่างและที่เกิดขึ้นใหม่มีความจำเป็นที่ต่างกัน มีผลดีและผลเสีย สุขและทุกข์ ความวุ่นวายและเรียบง่าย สิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นอย่างมากมายอันเนื่องจากไม่ได้เลือกความสำคัญของกิจกรรมและมุ่งเน้นไปในทางใดทางหนึ่งมากเกินไป การใช้ชีวิตจึงขาดการเอาใจใส่ตนเอง ละเลยต่อคนรอบข้าง มองข้ามในสิ่งที่สำคัญ ทำให้จุด

กึ่งกลางและความสมดุลในชีวิตเป็นไปอย่างไม่มีความพอดี อันส่งผลต่อการจดจำ ประโยชน์ อารมณ์ความรู้สึกและเป็นผลกระทบอันสำคัญที่ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ชีวิต ข้าพเจ้าจึงได้ตระหนักในความคิดพร้อมกับทำความเข้าใจกับการมองให้เห็นถึงสาระ คุณค่า และประสบการณ์ที่ตนเองได้สัมผัสรับรู้ต่อกิจกรรมในชีวิตปัจจุบัน เพราะกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่เข้ามาร่วมอยู่ในชีวิตพร้อมกับสร้างความรู้สึกและความหมาย

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ต้องการแสดงถึงกิจกรรมในช่วงเวลาของการแปรเปลี่ยนที่สร้างความสมดุลระหว่างคนกับกิจกรรมและสภาพแวดล้อม
2. ต้องการสร้างสรรค์ประติมากรรมในรูปแบบกิจกรรมให้เกิดความรู้สึกถึงความ เป็นอิสระ ผ่อนคลาย มีชีวิตชีวา เพื่อตระหนักถึงการปรับสภาพร่างกายและจิตใจให้มีสติ มั่นคง ในการเลือกให้ความสำคัญกับสิ่งที่ปฏิบัติ
3. ต้องการแสดงให้เห็นถึงความสุขซึ่งคือสภาวะที่รับรู้ในความต้องการอย่างสำเร็จ มีความเป็นตัวตนที่กระตือรือร้นต่อการแปรเปลี่ยนของการดำเนินชีวิตในเวลาปัจจุบัน การพัฒนาการมีสัมพันธภาพที่ดีกับคนรอบข้างและสังคม

สมมติฐานของการศึกษา

1. สมมติฐานเชิงความคิด
กิจกรรมได้ให้ความหมายเชิงปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้ เกิดขึ้นจาก ความต้องการและเป็นตามธรรมชาติ ดังนั้นในชีวิตปัจจุบันจึงปฏิเสธไม่ได้ถึงความสำคัญกิจกรรม ที่มีความหลากหลาย มีความแตกต่างกันและสามารถควบคุมและกำหนดได้ส่วนใหญ่ ทั้งกิจกรรม ในชีวิตประจำวันของตนเองกับกิจกรรมในกลุ่มสังคมภายนอก ซึ่งการแปรเปลี่ยนในช่วงเวลาของ กิจกรรมจึงเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อขึ้นอยู่กับความต้องการ ที่เข้ามาผสมผสานกับการดำเนินชีวิตให้เกิด ความสุขความสมดุลที่เพิ่มขึ้น

สภาพแวดล้อมรอบตัวได้สร้างผลกระทบในการดำรงชีวิตโดยตรง ส่งผลต่อความเป็นอยู่ ความคิด อารมณ์ความรู้สึก ในเวลาที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยสภาพแวดล้อมจึงได้เปลี่ยนตาม ทั้งกำหนดเองได้และไม่ได้ การใช้ชีวิตปัจจุบันตนเองสามารถเลือกและจัดการชีวิตได้เป็นส่วนมาก ในการแปรเปลี่ยนสภาพแวดล้อมอย่างที่ต้องการได้ เพื่อผลกระทบที่ดี

2. สมมติฐานเชิงรูปแบบ

ภาพที่เราเห็นนั้นมักมีความชัดเจนและขนาดไม่เท่ากัน เหตุการณ์ วัตถุ หรือพื้นที่ที่เรามีปฏิสัมพันธ์นั้น สมองจะบันทึกเรื่องราวเหล่านี้ไว้ในขณะที่ตาของมนุษย์เห็นเป็นสองมิติ แต่เรารับรู้ถึงวัตถุที่เป็นสามมิติได้ด้วยการประมวลผลของสมองและการสัมผัสจับต้อง ดังนั้นประสบการณ์ที่เรารับรู้จึงเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างภาพและวัตถุ บางครั้งเราจำเป็นภาพบันทึกด้วยภาพถ่าย หรือเก็บเป็นวัตถุสิ่งของ สิ่งต่างๆเหล่านี้จะถูกสมองบันทึกไว้เป็นความทรงจำ การมองภาพต่อเนื่องของสายตามนุษย์ หรือทฤษฎีการเห็นภาพคิดตา แสดงถึงภาพที่ปรากฏขึ้นในเวลาไล่เลี่ยกัน ก็จะเชื่อมโยงภาพไปเรื่อยๆ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยหรือเป็นภาพที่มีลักษณะขยับเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันอยู่แล้ว เมื่อนำมาเคลื่อนที่ผ่านตาเราอย่างต่อเนื่องในระยะเวลา กระชั้นชิด เราจะสามารถเห็นภาพนั้นเคลื่อนไหวได้ ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับวิธีที่จะทำให้เกิดรูปทรงเคลื่อนไหวในงานศิลปะและยังสอดคล้องใกล้เคียงกับหลักการความเคลื่อนไหวในงานทัศนศิลป์

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าจึงได้กำหนดรูปแบบเชิงกึ่งนามธรรม จึงใช้รูปทรงเรขาคณิตที่มีที่มาของรูปทรงจากสภาพแวดล้อมภายในคอนโดมิเนียมกับสภาพแวดล้อมในสถานที่อื่น เช่น ห้องพักผ่อนตัว ห้องครัว สถานที่ทำงาน ร้านอาหาร ร้านกาแฟ ร้านขายของในตลาดหรือห้างสรรพสินค้า ส่วนรูปทรงวัตถุ เช่น โต๊ะอาหาร เครื่องใช้ไฟฟ้า เติงนอน อุปกรณ์ช่าง อุปกรณ์ทำอาหาร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เป็นต้น และรูปทรงอินทรีย์ที่มีที่มาจากรูปทรงมนุษย์ โดยใช้หลักการสร้างรูปทรงด้วยวิธีแทรกเข้าหากันของรูปทรงหลัก ให้มีความสมดุลซึ่งใช้เทคนิคเชื่อม โลหะกับหล่อไฟเบอร์กลาสและปั้นเรซินในการสร้างรูปทรง เพื่อให้สามารถแสดงถึงความสุข ความอิสระ ของกิจกรรมในช่วงเวลาของการแปรเปลี่ยนที่สร้างความสมดุลระหว่างคนกับกิจกรรมและสภาพแวดล้อม

ขอบเขตของการศึกษา

เนื่องจากกิจกรรมในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ตลอด มีเรื่องราว เหตุการณ์ วัตถุต่างผ่านเข้ามาในชีวิตทั้งต่างเวลาต่างสถานที่ เพื่อขีดวงการศึกษาค้นคว้าให้แคบลง ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะทำการดังนี้

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

1.1 ใช้เนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสบการณ์ กิจกรรมในชีวิตประจำวัน ที่อยู่อาศัยปัจจุบันและวัตถุของข้าพเจ้าทั้งในเมืองกรุงเทพมหานครและนครปฐม เช่น สถานที่ร้านกาแฟในช่วงเวลาเช้ามีกิจกรรมคือการดื่มกาแฟ การอ่านหนังสือ หรือว่าสนทนา เป็นต้น

1.2 ใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการแสวงหา การปรับตัว ของความสมดุล ความสุขและความอิสระของการใช้ชีวิตในสังคมเมือง

2. ขอบเขตด้านรูปแบบและเทคนิค

2.1 สร้างผลงานประติมากรรมในรูปแบบกึ่งนามธรรมให้มีการผสมผสานกันระหว่างรูปทรงมนุษย์กับรูปทรงวัตถุสิ่งของ การสร้างรูปทรงที่ความเคลื่อนไหวและความนิ่งอยู่กับที่

2.2 ใช้รูปทรงที่มาจากวัตถุสิ่งของ สภาพแวดล้อม ที่มีอยู่ในกิจกรรมชีวิตประจำวันของตนเองและจากสถานที่อื่น

2.3 เลือกเทคนิคทางด้านเชื่อมเหล็ก การหล่อไฟเบอร์กลาสและการปั้นเรซินเป็นแนวทางการควบคุมรูปทรงให้ตรงกับเนื้อหา

ขั้นตอนการศึกษา

1. การค้นหาเรื่องราวที่มีต่อการใช้ชีวิต การใช้วัตถุในชีวิตประจำวัน นำมาคิดวิเคราะห์ถึงเนื้อหาสาระ พร้อมกับรวบรวมข้อมูลจาก ทฤษฎีอ้างอิง หนังสือ และบทความ

2. เลือกเหตุการณ์หรือกิจกรรมที่ตนเองสนใจหรือพบเห็นที่เกี่ยวข้องมาเลือกหาความเป็นไปได้ว่าจะเหมาะสมกับเนื้อหาอะไรบ้าง การเลือกเหตุการณ์กิจกรรมต่างๆเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลต่อความหมายของผลงาน

3. คิดวิเคราะห์จากฐานข้อมูลและกรณีศึกษา เพื่อสร้างทัศนะส่วนตัวต่อประเด็น

4. ศึกษาผลงานประติมากรรม ที่มีประเด็นและรูปแบบที่คล้ายคลึงกับสมมติฐาน

5. เริ่มต้นการสร้างผลงานภาพร่างต้นแบบ 2 มิติ และ โครงร่าง 3 มิติ แล้ววิเคราะห์กับภาษาทางประติมากรรมให้มีความใกล้เคียงกับเนื้อหาสาระ และความหมายเดียวกัน

6. นำต้นแบบผลงานประติมากรรมและส่วนที่เป็นเอกสาร เข้ารับการวิจารณ์และอภิปรายจากคณาจารย์เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขปัญหา

7. สร้างผลงานจริง โดยมีต้นแบบมาจากแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุด

8. วิเคราะห์ ปรับแต่ง ตรวจสอบความเข้ากันของผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมกับเนื้อหาสาระที่แสดงออก

9. รวบรวมข้อมูลการทำงานเพื่อประมวลสรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

วิธีการศึกษา

1. สิ่งที่ได้พบเห็นกับสิ่งของวัตถุและการใช้ชีวิตปัจจุบัน มีเหตุการณ์ต่างๆมากมายที่ผ่านไปตามเวลาการที่จะบันทึกเหตุการณ์เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการศึกษา จึงได้ใช้วิธีการวาดเส้นแบบภาพร่างให้เข้าใจถึงความเป็นสามมิติและการถ่ายรูปที่มีความเป็นจริงควบคู่กัน

2. หาข้อมูลหาความหมายของแต่ละเหตุการณ์ กิจกรรม ความหมายวัตถุ จากหลายๆ แหล่งข้อมูลเพื่อ นำมาเปรียบเทียบกัน หาสิ่งที่ตอบสนองทางความคิด ด้วยการอ่านหนังสือ ดูหนัง ในการทำความเข้าใจของ การสื่อสารให้กับผู้อื่น

3. เลือกค้นหาตัวอย่างผลงานศิลปะที่น่าสนใจทั้งด้านความคิดและรูปแบบผลงานมาเป็นแบบอย่างในการสร้างผลงานประติมากรรม

4. เลือกสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในรูปแบบกึ่งนามธรรม ที่มีการผสมกันของรูปทรงและการซ้อนของรูปที่มีความถี่ต่างกัน ทำให้รูปทรงบางส่วนมีความรู้สึกแปรเปลี่ยนเคลื่อนไหวกับรูปทรงบางส่วนที่หยุดนิ่ง ด้วยการสร้างแบบจำลอง 3 มิติด้วยดินน้ำมันกับแผ่นกระดาษ พร้อมกับสร้างผลงานขยายจริงด้วยวิธีปั้นรูปทรงด้วยดินเหนียว แบ่งช่องบางส่วนถอดแบบด้วยปูนปลาสเตอร์แล้วหล่อเป็นไฟเบอร์กลาส เชื่อมเหล็กประกอบ ปั้นเรซินเพิ่มเติม ทำสีเชื่อมน้ำมันกับสีอะคริลิกให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ พร้อมกับพัฒนากับแก้ไขผลงานประติมากรรมชิ้นต่อไป

5. จัดบันทึกการสร้างสรรค์ รวบรวมและเรียบเรียงเอกสารด้วยการพิมพ์พร้อมภาพประกอบให้เป็นหนังสือตรงตามที่ระเบียบกำหนดไว้ เพื่อเป็นเอกสารในการศึกษาและการเผยแพร่

แหล่งข้อมูล

1. สถานที่ และรูปทรงวัตถุที่เกี่ยวข้อง

1.1 สถานที่ที่จะนำเสนอ คือ สถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น ห้องพักในกรุงเทพมหานคร บ้านพักที่นครปฐม เป็นต้น เป็นแหล่งข้อมูลที่ปรากฏอยู่จริงแล้วสามารถบันทึกเหตุการณ์ได้

1.2 วัตถุรูปทรงที่มีอยู่รอบข้างตัวเองในห้องพัก ที่บ้านพักอาศัย ซึ่งส่งผลต่อการใช้ชีวิต

2. หนังสือและบทความที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทำน้อยให้ได้มาก

2.2 กล้าเปลี่ยนแปลง

- 2.3 เรื่องลับๆ ของเวลา
- 2.4 พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน
- 2.5 โลกศิลปะศตวรรษที่ 20
- 2.6 ศิลปะสมัยใหม่
3. อินเทอร์เน็ต
 - 3.1 สร้างสุขในทุกการเปลี่ยนแปลง (<http://visalo.org>)
 - 3.2 นิยามความสุขของคนกรุง สุขภาพดี-มีน้ำใจ (<http://www.thaihealth.or.th>)
 - 3.3 วิธีชีวิตคนเมืองในประเทศ (<http://www.slideshare.net>)
 - 3.4 ความหมายและหลักการเกิดภาพเคลื่อนไหว (<https://filmv.wordpress.com>)
 - 3.5 เปิดห้องเรียนวิชาความสุข ตอนที่ ๑ ความลื่นไหล (<https://www.gotoknow.org>)
 - 3.6 เปลี่ยนวิธีคิด พิชิตความสำเร็จ (<https://th.jobsdb.com>)
4. ทฤษฎีอ้างอิง
 - 4.1 ทฤษฎีการเห็นภาพติดตา (Persistence of Vision)
 - 4.2 ทฤษฎีความลื่นไหล (Flow)
5. ศิลปินที่แสดงออกถึงแนวความคิดหรือรูปแบบที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 Marcel Duchamp
 - 5.2 George Segal
 - 5.3 Pia Männikkö
 - 5.4 Francesco Paleari

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
 - 1.1 Internet
 - 1.2 เอกสารอ้างอิง
 - 1.3 กล้องบันทึกภาพ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม
 - 2.1 อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานใน Studio
 - 2.2 วัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในวิทยานิพนธ์ ชุด “การแปรเปลี่ยนสภาพแวดล้อม กิจกรรมและเวลา” ข้าพเจ้าได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการสร้างสรรค์ โดยแบ่งข้อมูลเป็น 5 เรื่องหลักๆ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมในเมือง
2. กิจกรรม
3. การหาความสุขและความอิสระของคนในเมือง
4. ความเคลื่อนไหว
5. ผลงานสร้างสรรค์ของศิลปิน 4 คน

สถานที่ที่เราอาศัยและมีปฏิสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่สาธารณะ มักจะมีความสำคัญทางด้านความรู้สึกและประโยชน์ที่หลากหลาย ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพมหานครและเมืองนครปฐมมาเป็นเวลานาน ได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตของคนกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวตลอดเวลา

หลายครั้งขณะใช้ชีวิตประจำวันทำให้เห็นสภาพแวดล้อมรอบตัวในพื้นที่พักอาศัยอย่าง คอนโดมิเนียมที่เต็มไปด้วยสิ่งของเครื่องใช้ ที่ถูกจัดวางตามชั้นวางของ โต๊ะ ตู้ มุมห้องที่มีเครื่องใช้ไฟฟ้าที่คอยอำนวยความสะดวก พื้นที่ผ่อนคลายเป็นอย่างหน้าโทรทัศน์ที่พร้อมจะให้ความบันเทิง ขณะเดียวกันเมื่อออกไปสู่พื้นที่ของสภาพแวดล้อมในสังคมภายนอก ได้เห็นร้านอาหารที่เกิดขึ้นตลอดข้างทางเดินเต็มไปหมด มีผู้คนมากมายต่างเลือกรับประทานอาหารตามต้องการ พร้อมกับร้านเครื่องดื่มชากาแฟที่สอดแทรกติดกับอาคารบ้านเรือนเพื่อให้ความสนอกสนนกับคนที่ชอบสัมผัสในการดื่ม ชากาแฟ หรือการใช้จ่ายซื้อของตามพื้นที่ตลาด ตามห้างสรรพสินค้า สภาพแวดล้อมเหล่านี้ก่อให้เกิดประสบการณ์ใหม่ๆกับชีวิตประจำวัน ที่ค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปตามวันเวลา

พื้นที่ในการใช้ชีวิตขณะปัจจุบันเช่น บ้าน คอนโดมิเนียม ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร ร้านกาแฟ สถานที่ทำงาน เป็นสภาพแวดล้อมกับมีกิจกรรมที่สอดคล้องตามความเจริญของพื้นที่ในรูปแบบของสังคมเมือง ที่ก่อให้เกิดความอิสระและความสุข หลอมรวมอยู่ในประสบการณ์ของ

ตนเอง และในพื้นที่เหล่านั้นจะมีประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งมีขนาดเล็กแทรกอยู่ เช่น กิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือการใช้ชีวิตตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งพื้นที่กับกิจกรรมและสิ่งของเหล่านั้นได้ถูกเลือกเพื่อสร้างตัวตนบางอย่างให้กับตนเอง

ภาพที่ 1 ภาพการใช้ชีวิตในห้างสรรพสินค้า

ภาพที่ 2 ภาพร้านค้า ร้านอาหาร

ภาพที่ 3 ภาพบริเวณภายในคอนโดมิเนียม

การใช้ชีวิตและเติบโตมาในสังคมเมืองของข้าพเจ้าส่งผลต่อความคิดว่าความรู้สึกอิสระ ความสุขในพื้นที่สภาพแวดล้อมที่ไม่กว้าง หรือการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมเมือง เป็นเรื่องของความคิดกับเหตุผลของตนเองเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อได้ทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ ทำให้เข้าใจและเรียนรู้ว่า จากประสบการณ์ของตนเองยังสามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของคนอื่นที่อยู่ในรูปแบบสังคมเมืองเหมือนกัน จึงเป็นการเปรียบเทียบระหว่างตนเองกับสังคมวงกว้างที่แสดงถึงเหตุและผลของการใช้ชีวิต

อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมในเมือง

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีความเปลี่ยนแปลงความเจริญที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม โดยเฉพาะบริเวณที่เป็นจุดรวมธุรกิจและสถานที่สำคัญต่างๆของเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะได้เห็นความเคลื่อนไหวในวิถีชีวิตของผู้คนที่ต้องปรับสภาพความเป็นอยู่และการใช้ชีวิต ที่ค่อนข้างจะแตกต่างไปจากเดิม เหตุผลอันเนื่องมาจากการอยู่อาศัย ความต้องการชีวิตที่ดีขึ้น การพัฒนาอย่างรอบด้านและการแปรเปลี่ยนชีวิตให้เกิดความพอดี

การเกิดขึ้นของคอนโดมิเนียมในรูปแบบใหม่ๆ โดยเริ่มจากเดิมคอนโดมิเนียมมีขนาดใหญ่ ซึ่งมีราคาแพง แต่ปัจจุบันคอนโดมิเนียมลดขนาดลง และสร้างขึ้นบริเวณที่ใกล้กับระบบการเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวกและมีราคาที่ไมแพง จึงเหมาะสำหรับผู้ที่ทำงานทั่วไป นักศึกษา

หรือคนที่มิฐานะปานกลาง รวมถึงหมู่บ้านในโครงการต่างๆก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นที่นิยมในปัจจุบัน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงเป็นทางเลือกใหม่สำหรับผู้ที่ทำงานในเมือง

การที่จะปรับวิถีชีวิตผู้คนเมืองจึงเป็นการที่กำเนิดจากคำในรูปแบบใหม่ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ ด้วยความสะดวกสบาย สินค้าที่หลากหลายให้ความน่าสนใจในการเลือกซื้อ รูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตของคนเมืองจึงเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม สร้างความแตกต่างและยังเป็นพื้นที่ที่รวบรวมความหลากหลายในความบันเทิงสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ การค้ารูปแบบใหม่จึงเป็นที่นิยมในกลุ่มคนของยุคปัจจุบันอย่างมาก

ถึงการใช้ชีวิตในเมืองอย่างคนกรุงเทพมหานคร จะมีวิถีชีวิตในรูปแบบดั้งเดิมอยู่บ้าง ไม่ว่าจะเป็นค่านิยมเกี่ยวกับครอบครัวหรือค่านิยมระบบชีวิตแต่ละพื้นที่ แต่คนกรุงเทพฯเองก็มีความยืดหยุ่นในการลองสิ่งใหม่ วัฒนธรรมใหม่ๆ เป็นการแสวงหาและรับในส่วนที่ดีมาปรับใช้อย่างเหมาะสม แปรเปลี่ยนตนเองไปตามความเจริญ คนกรุงเทพฯหรือพื้นที่อื่นก็ตามที่กำลังพัฒนาก้าวสู่ความเป็นเมือง การมีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีชีวิตได้อย่างแน่นอน พอดี ที่ผ่านการทดลองหลายๆอย่าง การทำความเข้าใจถึงความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของเมืองในปัจจุบัน จะเป็นพื้นฐานที่ดีในการเข้าใจวิถีชีวิตคนเมือง รู้ทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมในเมืองมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นแบบไหนการใช้ชีวิตของคนเมืองก็จะปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมให้เข้ากับความเป็นอยู่ สร้างกิจกรรมสร้างวิถีชีวิตรูปแบบใหม่ๆ มีการพัฒนาที่เกิดจากการผสมผสานของสิ่งต่างๆในสังคม ให้เกิดความสมดุลและมั่นคง

อิทธิพลที่ได้รับจากกิจกรรม

ช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในแต่ละวันกิจกรรมจะมีบทบาทมากมายที่ตัวเองนั้นต้องทำ ต้องปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามความต้องการ เพื่อเป็นสาระและความรู้สึกที่จะส่งผลตามมา กิจกรรมสามารถบอกถึงความสำคัญได้อย่างชัดเจนตามช่วงเวลา จะเห็นได้จากสิ่งที่ต้องปฏิบัติทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกปี หรือนานๆครั้ง เวลาและประสบการณ์จะสร้างความเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมในแต่ละช่วงได้อย่างแตกต่าง

ตนเอง ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สังคมทำงาน หรือสังคมในระดับต่างๆ ล้วนแต่เป็นสิ่งที่กำหนดกิจกรรมในแต่ละระดับและจำนวน ซึ่งในชีวิตปัจจุบันข้าพเจ้าได้สังเกตตัวเองและคนรอบข้างล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นในการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความก้าวหน้าในชีวิต เปรียบได้กับการใช้ชีวิตให้สมดุลของคนรุ่นใหม่ที่มีมุมมองกับการทำงานอย่างหาหมรุ่งหามค่ำแต่ทว่าลืมนดูแลเอาใจใส่คน

รอบตัว หลายๆ ครั้ง ปล่อยให้เวลาแห่งครอบครัวให้ล่วงเลยไปอย่างเปล่าประโยชน์จนคนในครอบครัวเห็นห่าง การหาจุดกึ่งกลางและความสมดุลในชีวิตนับเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม¹ ทำให้ความหลากหลายหน้าที่และกิจกรรมจึงมีลำดับความหมายกับสาระสำคัญที่ไม่เหมือนกัน การรู้ทันในความสำเร็จของหน้าที่ในสิ่งที่ควรทำหรือกิจกรรมของตัวเองจึงได้เป็นจุดเริ่มต้นและสร้างความสำคัญ ความหมายในชีวิต จะส่งผลกระทบต่อประสบการณ์การรับรู้ ความสมดุลของชีวิต และความรู้สึกอย่างเช่น กิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นได้รับประสบการณ์ที่ต่างกันในแง่ของความเป็นส่วนรวมอย่างการร่วมรับประทานอาหารกับกลุ่มเพื่อน กินกาแฟในร้านกับคนร่วมทำงาน ส่วนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตส่วนตัวอย่าง การเลือกใส่เสื้อผ้า รับประทานอาหาร อ่านหนังสือ ดูหนัง ฟังเพลง ชื้อของตามห้างสรรพสินค้า ซึ่งเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตที่มีกิจกรรมเข้ามาเกี่ยวข้องตลอดเวลา

การใช้ชีวิตที่สัมพันธ์กับกิจกรรมที่เป็นปกติหรือกิจกรรมอันเป็นพิเศษ เนื่องจากถูกกำหนดด้วยตัวเองเป็นหลักและเมื่อได้ทำความเข้าใจ มองเห็นถึงเหตุและผลของความสำเร็จของกิจกรรม ได้ทำกิจกรรมนั้นจนอยู่ใน 'ความลื่นไหล'² เป็นการจจจ่อให้ได้สัมผัสถึงความหมายของกิจกรรมอย่างแท้จริง รับรู้ถึงการอยู่กับปัจจุบันอย่างมีสติ กิจกรรมจึงได้ให้ความสำคัญ ความหมาย สาระ ความสุข ความประทับใจ สิ่งที่เติมเต็มในชีวิตและเป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามาผสมผสานอย่างสมดุล ให้ประสบการณ์ใหม่ต่อการพัฒนาคุณภาพตนเอง ความเป็นอยู่และชีวิตที่ดีขึ้น

¹ MoneyHup, **Work life balance** การใช้ชีวิตอย่างสมดุล ของคนรุ่นใหม่, เข้าถึงเมื่อ 23 มิถุนายน 2559, เข้าถึงได้จาก <https://moneyhub.in.th/article/work-life-balance/>

² ความลื่นไหล เป็นภาวะที่คนคนหนึ่งกำลังง่วนอยู่กับการทำอะไรบางอย่างที่ไร้รางวัลอันล้ำค่าในตัวของมันเอง ซึ่งเป็นภาวะที่เราารู้สึกว่าตัวเราหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับประสบการณ์นั้น โดยที่การกระทำและความตระหนักรู้เชื่อมประสานเป็นหนึ่งเดียวกัน

ภาพที่ 4 ภาพคนที่อยู่ในร้านกาแฟ

ภาพที่ 5 ภาพกลุ่มคนในการรับประทานอาหาร

ในชีวิตปัจจุบันกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญทั้งกิจกรรมที่ทำเป็นประจำกับกิจกรรมที่แสงมาใหม่ ส่วนใหญ่แล้วจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจในสิ่งที่จะกระทำ ผ่านความต้องการและคัดกรองความหลากหลายที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาของกิจกรรมจะส่งกระทบต่อการจัดการไม่ได้ทั้งหมด และสร้างความวุ่นวายได้ จึงจำเป็นที่จะเปลี่ยนและเลือกหาความสำคัญของกิจกรรมที่เหมาะสมกับตนเองกับเวลาปัจจุบัน

อิทธิพลที่ได้รับจากการหาความสุขและความอิสระของคนในเมือง

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมมีผลต่อความเป็นอยู่ของคนในเมือง และสามารถกำหนดทิศทางของการใช้ชีวิตหรือกำหนดบุคลิกของคนในเมืองได้จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การหาความสุขและสิ่งที่มาเติมเต็มให้กับชีวิตกลายเป็นของคู่กันของคนเมือง มีวิถีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นขณะที่กิจกรรมยามว่างที่ทำให้มีความสุขส่วนใหญ่มักจะมุ่งเน้นไปที่ การท่องเที่ยว กินอาหาร ช็อปปิ้ง ฟังเพลง ดูหนัง และการทำบุญ พร้อมกับการสร้างความสุขให้แก่ผู้อื่นในสังคม คนกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักมุ่งเน้นกับความสนใจไปที่เทคโนโลยีที่จะช่วยสร้างความสะดวกให้มีความสุขมากขึ้น เช่น มีสัญญาณระบบอินเทอร์เน็ต ครอบคลุมทั่วพื้นที่ในเมืองกรุงเทพฯ จะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมและการเลือกปฏิบัติตัวเองกลายเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตปัจจุบันได้ ซึ่งการทำความเข้าใจ การเรียนรู้ถึงตัวเอง ก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขได้

ในหลักความเชื่อของศาสนาพุทธ คือเหตุที่ทำให้เกิดความสุข นั่นก็คือการอยู่กับปัจจุบัน ขณะปล่อยวางได้ในสิ่งที่เกิดขึ้นและควบคุมความอยากที่ไม่มีสิ้นสุดให้ได้ ไม่ให้คิดถึงอดีต ก็เพื่อไม่ต้องการให้คนเราหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ผ่านพ้นไปแล้ว ไม่ให้คิดถึงอนาคต ก็เพื่อไม่ต้องการให้ตนเราทำตัวเป็นคนเพื่อฝัน เลื่อนลอยและไร้จุดหมาย ให้อยู่กับปัจจุบัน ก็เพื่อต้องการให้ทำสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ให้ดีที่สุด และการที่ให้อยู่กับปัจจุบันได้คือนั่นก็คือ สติ ซึ่งคำสอนในหลักพระพุทธศาสนาสามารถนำมาปรับใช้ได้ในทุกยุคทุกสมัยเมื่อเกิดความเข้าใจ ดังตัวอย่างจากบทความของพระไพศาล วิสาโล เขียนไว้ว่า ความสุขที่สุดนั้นสามารถหาได้ในปัจจุบันขณะ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ไม่ต้องรอว่า ไปพักผ่อน เที่ยวห้างหรือเจอคนรักก่อนจึงจะมีความสุขได้ ใครที่เฝ้ารออนาคตหรืออาลัยความสุขในอดีต จะไม่มีวันพบความสุขในปัจจุบันได้เลย³ จึงสามารถนำมาปรับใช้กับชีวิตของตนเองให้เกิดความสุขอย่างถูกวิธีได้ ซึ่งความสุขเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตให้มีความสุขสมบูรณ์ มีความพอดีและประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถกำหนดได้ตั้งแต่ตนเองกับได้ทำในสิ่งที่ตนต้องการและทำได้สำเร็จ มีอิสระในแนวทางของการดำเนินชีวิต มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นตัวตนที่กระตือรือร้นต่อการแปรเปลี่ยนของการดำเนินชีวิตในเวลาปัจจุบัน การพัฒนาการมีสัมพันธภาพที่ดีกับคนรอบข้างและสังคม

³ ภาวัน และพระไพศาล วิสาโล, มหัทธรรยแห่งปัจจุบันขณะ, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.visalo.org/article/Image255610.html>

อิทธิพลที่ได้รับจากความเคลื่อนไหว (Movement)

ทฤษฎีว่าด้วยการเห็นภาพติดตา (Persistence of Vision)

ความเคลื่อนไหวที่ปรากฏให้เห็นได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาที่เดินไปข้างหน้า สร้างความหมายความรู้สึก อารมณ์ ซึ่งความเคลื่อนไหวที่ตาเห็นถูกบันทึกในสมอง เป็นความคิดที่อยู่ในตนเอง จึงเป็นเรื่องยากที่จะนำความคิด อารมณ์ความรู้สึก หรือภาพที่เห็นทั้งหมด ถ่ายทอดออกมา แต่มีทฤษฎีการเห็นภาพติดตา คิดค้นขึ้นในปี พ.ศ. 2367 (ค.ศ. 1824) โดยนักทฤษฎีและแพทย์ชาวอังกฤษ ชื่อ Dr. John Ayrton Paris ที่จะสามารถอธิบายลักษณะภาพเคลื่อนไหวอธิบายถึงการมองเห็นภาพต่อเนื่องของสายตามนุษย์ที่กล่าวว่า “ธรรมชาติของสายตามนุษย์เมื่อมองเห็นภาพใดภาพหนึ่ง หลังจากภาพนั้นหายไป สายตามนุษย์จะยังคงค้างภาพนั้นไว้ที่เรติน่าในช่วงขณะหนึ่ง ประมาณ 1/15 วินาที และหากในระยะเวลาดังกล่าวมีภาพใหม่ปรากฏขึ้นมาแทนที่สมองของมนุษย์จะเชื่อมโยงสองภาพเข้าด้วยกัน”⁴ และภาพที่ความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องจะมีองค์ประกอบในเรื่องของ เวลาไล่เลี่ยกัน การเชื่อมโยงภาพผ่านตาอย่างต่อเนื่องในระยะเวลากระชั้นชิด จะสามารถเห็นภาพนั้นเคลื่อนไหวได้

การเคลื่อนไหวในทางทัศนศิลป์

งานทัศนศิลป์ที่สื่อออกมาในวิธีการของการเคลื่อนไหว ไม่ว่าจะเป็สาขาจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ หรืองานออกแบบต่างๆ ล้วนเกิดขึ้นในงานศิลปะของทุกยุคสมัยจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นการถ่ายทอดทางอารมณ์ความรู้สึกผ่านรูปทรงแก่ผู้ดูได้โดย รับรู้จากสิ่งที่อยู่หนึ่งของรูปทรงต่างๆ ได้ด้วยการเห็นหรือรับรู้ทางสายตา ว่ารูปทรงนั้นมีการเคลื่อนไหวแปรเปลี่ยน ซึ่งไม่ใช่การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริง แต่เป็นเพราะด้วยลักษณะของทัศนธาตุรวมทั้งวิธีการขององค์ประกอบทางศิลปะที่ศิลปินได้นำมาใช้ในการแสดงออก ทำให้รู้สึกว่ามี การเคลื่อนไหวในผลงานศิลปะชิ้นนั้น ส่วนหนึ่งก็เกิดจากความเข้าใจในประสบการณ์ที่ผ่านมาจาก การรับรู้ของมนุษย์จากสิ่งแวดล้อมหรือธรรมชาติ

จากทฤษฎีว่าด้วยการเห็นภาพติดตา การเคลื่อนไหวในผลงานทางทัศนศิลป์ และลักษณะของการเคลื่อนไหวในการออกแบบทางทัศนศิลป์ เป็นรูปแบบในแนวทางหลักของการศึกษาและเป็นข้อมูลสำคัญกับการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้า ซึ่งแต่ละวิธีการที่จะแสดงถึงความเคลื่อนไหวที่ไม่เหมือนกันจากหลักการและทฤษฎีถึงกระบวนการถ่ายทอดวัตถุที่ตาเห็นลงบนระนาบสองมิติกับรูปทรงสามมิติ และยังทำให้เข้าใจการทำงานของลักษณะการ

⁴ Film Video, ความหมายและหลักการเกิดภาพเคลื่อนไหว, เข้าถึงเมื่อ 30 มิถุนายน 2559, เข้าถึงได้จาก <https://filmv.wordpress.com/unit-1>

เคลื่อนไหวมากยิ่งขึ้น และยังเป็นความรู้ที่สามารถแยกประเภทต่างๆของการเคลื่อนไหวได้ โดยการศึกษาข้อมูลทฤษฎีและหลักการการเคลื่อนไหว เป็นการหาวิธีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับแนวความคิด ให้ทั้งสองส่วนเป็นไปในทางเดียวกันเพื่อการถ่ายทอดผลงานศิลปะที่เป็นเฉพาะของศิลปินแต่ละท่าน ส่งผลให้ข้าพเจ้าต้องเลือกและคัดกรองวิธีในการสร้างความเคลื่อนไหวให้เหมาะสมกับรูปทรงสามมิติและแนวความคิดอย่างเช่น การใช้ลักษณะที่ทับซ้อนกันของระนาบให้เกิดความถี่ที่แตกต่างกัน จนทำให้ระนาบนั้นกลายเป็นรูปทรงที่มีการแปรเปลี่ยนและเคลื่อนไหวร่วมถึงการปรับเปลี่ยนให้เป็นแนวทางเฉพาะของตนเอง

อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานสร้างสรรค์ของศิลปิน 4 คน

Marcel Duchamp

ศิลปินอ็องรี รอแบร์ มาร์แชล ดูว์ซ็อง เป็นชาวฝรั่งเศสเกิดเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม ค.ศ. 1887 จนมีอายุถึง 2 ตุลาคม ค.ศ. 1968 เขาเริ่มวาดภาพอย่างจริงจังโดยเป็นการวาดเส้นและการใช้สีน้ำ เขาได้วาดภาพทิวทัศน์โดยใช้สีน้ำมันซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเป็นศิลปินตั้งแต่อายุยังน้อยและไม่กี่ปีถัดมาเขาได้กลายเป็นพลเมืองอเมริกันในปี ค.ศ. 1905 ผลงานที่มีชื่อเสียงชิ้นหนึ่งของ มาร์แชล ดูว์ซ็อง ก่อนที่จะเข้าร่วมลัทธิดาดา คือภาพ “คนเปลือยก้าวลงบันได” *Nude Descending a Staircase (No. 2)* วาดขึ้นในปี ค.ศ. 1912 การทำงานที่ได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางและได้กลายเป็นหนึ่งที่มีชื่อเสียงมากที่สุด ณ ขณะนี้

ภาพวาดสีน้ำมันบนผ้าใบที่มีขนาด 147 ซม. × 89.2 ซม. ภาพที่ดูเหมือนจะแสดงให้เห็นถึงรูปที่มีการเคลื่อนไหวในรูปแบบของนามธรรม "เป็นส่วนของร่างกายคน" มีองค์ประกอบของระนาบที่ซ้อนกันเป็นรูปทรงกรวยและทรงกระบอก ที่แสดงให้เห็นถึงจังหวะและถ่ายทอดการเคลื่อนไหวของรูป รูปทรงที่เป็นร่างกายของคนขณะทำหน้าที่การเคลื่อนไหวที่เน้นการเปลี่ยนแปลงของการเคลื่อนไหวย้ายไปมา โดยการเคลื่อนไหวจะมีลักษณะที่ดูเหมือนว่าจุดนำสายตาของระนาบจะหมุนทวนเข็มนาฬิกาจากบนซ้ายไปที่มุมขวาล่าง ทำให้ภาพนั้นมีทิศทางของการเคลื่อนไหว อีกทั้งตรงกลางของภาพที่มีการรวมกันของแสงและความมืดที่อยู่รอบนอกของขอบภาพ โดยรวมตั้งแต่สีเหลืองสด สีโทนน้ำตาล สีเข้มโทนสีเกือบดำ ภาพวาดที่ผสมผสานองค์ประกอบของทั้งคิวบิสและลัทธิการเคลื่อนไหว ในองค์ประกอบของงาน มาร์แชล ดูว์ซ็อง จะแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวโดยภาพซ้อนทับต่อเนื่องคล้ายกับการถ่ายภาพเคลื่อนไหว การซ้อนกันของระนาบที่ทำให้รูปทรงในภาพมีความเคลื่อนไหว คือส่วนสำคัญอย่างมากที่ข้าพเจ้าจะนำมาเป็นแบบอย่างของการปรับใช้ในการสร้างงานประติมากรรม

ภาพที่ 6 Nude Descending a Staircase (No. 2): Marcel Duchamp
ที่มา: Philadelphia Museum of Art - Collections Object, **Nude Descending a Staircase (No. 2)**, เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2559, เข้าถึงได้จาก<http://www.philamuseum.org/collections/permanent/51449.html>

George Segal (26 พฤศจิกายน 1924 - 9 มิถุนายน 2000)

ผลงานสำคัญของศิลปินท่านนี้คือผลงานทางประติมากรรม ซึ่งมีหลายรูปแบบและวิธีการ เช่น แบบหล่อจากคนจริง แบบวิธีประกอบเชื่อมผสมผสาน แบบที่สร้างขึ้นให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ส่วนงานที่มีความโดดเด่นของเขาเห็นจะเป็นรูปคนหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์ ศิลปินได้ถอดแม่พิมพ์จากคนที่มีชีวิต รูปคนเหล่านั้นมองดูราวกับชีวิตจริงที่เคลื่อนไหวได้ และถูกจำลองขึ้นในช่วงระยะเวลาอันฉับพลัน หยุดนิ่งอยู่กับที่ ซึ่งศิลปินนำความคิดนี้มาใช้ในงานของเขา

วิธีการสร้างผลงานศิลปินจะจัดร่างองค์ประกอบทั้งหมดด้วยการร่างด้วยดินสอ ต่อมาจึงศึกษาถึงการแสดงท่าทางเคลื่อนไหว ออกแบบท่าทาง เมื่อถอดแบบจากหุ่นคนจริงที่เป็นแบบเปลือยแล้ว จะนำเสื้อผ้าจริงซุบกับปูนปลาสเตอร์สวมใส่ให้อีก ต่อจากนั้นจึงได้ทำพื้นผิวให้ตรงกับความต้องการ ผลงานของยอร์จ ซีเกลป์ผสมผสานกันระหว่างจิตรกรรมและประติมากรรม เขาชอบจัดองค์ประกอบของงานใกล้เคียงกับความเป็นจริงทั้งสถานที่ ท่าทางของหุ่นคนและการจัดแสงให้บริเวณผลงานเหมือนอยู่ในที่จำลองจากของจริงอยู่ ซึ่งมีรูปคนจะขาวคือสีของปูนที่มองดูแล้วไร้ชีวิตมากกว่าคล้ายคนจริง ซึ่งความเป็นประติมากรรมระหว่างคนกับวัตถุและสถานที่คืออิทธิพลสำคัญอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ สามารถนำมาปรับใช้กับการสร้างงานประติมากรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและเหตุการณ์สมัยปัจจุบัน

ภาพที่ 7 The Dinner Table (208.3 x 381 x 342.9 cm.): George Segal
ที่มา: Artsy, **George Segal (1924-2000) The Dinner Table**, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <https://www.artsy.net/artwork/george-segal-the-dinner-table>

Pia Männikkö

Pia Männikkö เป็นศิลปินชาวฟินแลนด์จบการศึกษาในปี 2010 กับบริติชแอร์เวย์ โกลด์ โรงเรียนศิลปะประติมากรรมและศิลปะสิ่งแวดล้อมและในปี 2014 จบปริญญาโทสาขา ศิลปะที่มหาวิทยาลัยสถาบันวิจิตรศิลป์ปัจจุบันได้อาศัยและทำงานอยู่ในเมืองเฮลซิงกิ ได้มีความสนใจ สังเกตและสร้างรูปร่างของมนุษย์ โดยการบรรยายให้เห็นภาพช่วงเวลาการเคลื่อนไหวของมนุษย์ที่ละน้อยๆ ในพื้นที่ๆหนึ่ง ในชุดงาน Déjà Vu series ของเธอ โดยใช้ tulle หรือผ้าโปร่ง สำหรับคลุมหน้าสตรี และน้ำหมึก ศิลปินได้แสดงให้เห็นเค้าโครงเงาเหมือนผีหลายๆตัว อยู่ในอิริยาบถที่ค้างเอาไว้ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง อยู่ตามห้องต่างๆหลายห้องด้วยกัน โดยภาพรวมก็คือการจัดวางการภาพร่างของการเคลื่อนไหวของมนุษย์คนหนึ่งจากจุด A ไปยังจุด B

โดยปกติ รอยเท้าของคนเราไม่ได้ถูกทิ้งไว้ข้างหลังทุกที่ที่เราก้าวเดินไป ดังนั้นมันจึงเป็นการยากที่จะรู้ว่าพื้นที่ใดกันแน่ที่ร่างกายของเราจะไปอยู่ แต่การสร้างสรรค์ของ Männikkö

ทำให้เราเห็นการเคลื่อนไหวร่างกายของร่างกายมนุษย์ได้ดีกว่า ได้ทำให้เราไตร่ตรองถึงการก้าวอย่างของเรา ว่าเราได้ย่ำรอยเดิมโดยไม่รู้ตัวบ่อยแค่ไหน

ภาพที่ 8 Deja Vu IV: Pia Männikkö

ที่มา: My Modern Met, **Time Mapping Installation Reveals Human Movement**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.mymodernmet.com/profiles/blogs/pia-mannikko-deja-vu>

Francesco Paleari

Profili di Milano (โปรไฟล์ของมิลาน) เป็นงานชุดขาวดำเฉพาะ ที่ได้ผสมผสานเมืองอิตาลีกับชาวอิตาเลียนอาศัยที่นั่น สร้างสรรค์ขึ้นด้วยเทคนิค Digital Photography โดย Francesco Paleari นักออกแบบและช่างภาพ โดยแต่ละองค์ประกอบเป็นการผสมผสานในเชิงนามธรรมระหว่างภาพ portrait เดี่ยว กับสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์กับของมิลาน ศิลปินใช้รูปทรงของอาคารในการสร้างสรรค์ด้านขวาของภาพในขณะที่รักษาลักษณะความโดดเด่นของแต่ละบุคคลทางด้านซ้ายไปด้วย

Paleari อธิบายถึงกล้องของเขาว่า "เป็นดั่งเครื่องมือในการแยก และแก้ไขลักษณะเฉพาะของความเป็นจริง" และเขาก็สามารถที่จะตกแต่งภาพแต่ละภาพ เหล่านี้ ในแต่ละภาพนั้นความแตกต่างระหว่างใบหน้าของบุคคลและความโค้งมนของดาฟ้าหรือจุดสูงสุดของโบสถ์นิกายโรมันคาทอลิก มีความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ Paleari ได้บอกเล่าเรื่องราวของเมืองมหัศจรรย์และบทบาทสำคัญซึ่งดำเนิน โดยผู้อยู่อาศัยในเมือง ที่ทำให้เมืองนั้นเจริญรุ่งเรือง เป้าหมายที่เน้นถึงธรรมชาติของกลุ่มของเมือง จิตวิญญาณของสถาปัตยกรรมในด้านหนึ่งเป็นที่รู้จักในสายตาของผู้เข้าชมทั่วไปและในอีกด้านหนึ่งคือจิตวิญญาณที่แท้จริงของชีวิตซึ่งกำหนดโดยประชาชนทุกคน

ภาพที่ 9 Giulio with the Arco della Pace: Francesco Paleari

ที่มา: Fstoppers, **Seamless Double Exposures of Milan's Architecture and People**, เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <https://fstoppers.com/portraits/seamless-double-exposures-milans-architecture-and-people-8281>

จากอิทธิพลของศิลปินทั้ง 4 คน เป็นตัวอย่างในแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมของตนเอง ทั้งกระบวนการความคิด เทคนิควิธีการ รูปแบบการนำเสนอ ซึ่งผลงานของศิลปินที่นำมาเป็นต้นแบบของการศึกษามีสิ่งที่น่าสนใจแตกต่างกัน สามารถอธิบายข้อสำคัญในการเรียนรู้ดังนี้

1. Marcel Duchamp / Nude Descending a Staircase (No. 2)

ได้ให้อิทธิพลจากศิลปินด้านรูปแบบของการแสดงออกถึงความเคลื่อนไหวในลักษณะการใช้ระนาบที่ทับซ้อนกันหลายๆระนาบ มีทิศทาง ขนาด ต่างกัน การผสมผสานกันระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม สามารถมองเห็นถึงระยะใกล้ไกล ด้านหน้าด้านหลังได้และแนวคิดที่บอกถึงความเป็นปัจจุบันของคนกำลังเดินลงบันได กับการเคลื่อนไหวไปข้างหน้า

2. George Segal / The Dinner Table

ความเป็นจริงของสภาพแวดล้อมกับรูปทรงคนที่คล้ายจริง สร้างคำถามถึงความสัมพันธ์กันระหว่างคนกับคน คนกับพื้นที่สภาพแวดล้อม ความเป็นปัจจุบันของชีวิตกิจกรรม เหตุการณ์ และการได้รับประสบการณ์จากการเห็นของศิลปิน เป็นแนวทางหลักในการมองถึงชีวิตของข้าพเจ้า

3. Pia Männikkö / Deja Vu IV

การซ้อนกันของรูปร่างคนที่เป็นแผ่นระนาบ มีความโปร่ง เมื่อนำมาวางในพื้นที่บริเวณเดียวกันก็สามารถอธิบายถึงเดินไปมาทั้งเกิดขึ้นใหม่และเดินกลับที่เดิม การสร้างผลงานจัดวางกับพื้นที่จริงให้เชื่อมโยงเข้าหากันได้ การวางเรียงของผลงานที่เป็นระนาบรูปทรงคนแสดงการเคลื่อนไหวที่มีระยะห่างของเวลากับพื้นที่ หลักการและวิธีการของศิลปินช่วยในการเรียนรู้ที่จะเสริมเรื่องของการสร้างรูปทรงเคลื่อนไหวกับเวลา ซึ่งสามารถอธิบายถึงแนวความคิดได้

4. Francesco Paleari / Giulio with the Arco della Pace

อิทธิพลจากผลงานภาพสองมิติของศิลปินถ่ายภาพ สิ่งที่ได้รับรู้คือการผสมผสานกันระหว่างคนกับสถาปัตยกรรมซึ่งนำมาเปรียบเทียบกันได้ เป็นการให้ความสำคัญของคนกับพื้นที่ที่สามารถสอดคล้องผสมผสานกันอยู่ด้วยกัน ดูเหมือนเป็นส่วนเดียวกันอย่างลงตัว

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ในการสร้างผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้เน้นการทดลองทางด้านการสร้างรูปทรง ประติมากรรม โดยมีที่มาของรูปทรงคือวัตถุที่มีอยู่ชีวิตประจำวัน ผสมกับการเคลื่อนไหวที่แสดงออกถึงกิจกรรม เหตุการณ์ ต่างๆ มากมาย เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ทั้งมีความหมายและไม่มีความหมาย สิ่งเหล่านี้คือการกระทำที่สร้างความจำเป็นบางอย่างในชีวิตประจำวันของตัวเอง การหาความเป็นไปได้ของการสร้างรูปทรงได้ส่งผลต่อการมองเห็นเนื้อหาที่เกิดขึ้น และนำไปสู่การตีความกับค้นหาสาระที่สอดคล้องกับรูปทรง ซึ่งการทดลองและการค้นหาเป็นแนวทางเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 10 แบบร่าง 2 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 11 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 12 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน	ย้ายที่
เทคนิค	เชื่อมสแตนเลส
ขนาด	85 x 100 x 82 ซม.

ภาพที่ 13 แบบร่าง 2 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 14 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 15 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน เปลี่ยนแปลงบนความนิ่ง

เทคนิค เชื่อมสแตนเลส

ขนาด 110 x 190 x 132 ซม.

การสร้างสรรคผลงานก่อนวิทยานิพนธ์สามารถแสดงให้เห็นความสำคัญที่จะอธิบายในแนวความคิดกับรูปทรง เพื่อให้สอดคล้องและเข้าใจเป็นแนวทางเดียวกัน จึงได้สรุปออกเป็นสองส่วนใหญ่ว่าของประติมากรรมชุดนี้

ส่วนของแนวความคิด เป็นการเริ่มต้นจากได้รับแรงบันดาลใจในชีวิตประจำวันของตนเอง เห็นถึงความเป็นเหมือนเดิมอยู่ตลอดเวลาเดียวกันก็มีสิ่งที่แตกต่าง ทำให้เห็นมุมมองระหว่างสองอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น ความเป็นอดีตกับปัจจุบัน ความเหงากับความสุข สิ่งเหมือนเดิมกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ข้าพเจ้าจึงสรุปแนวทางของความคิดในลักษณะของความเป็นสิ่งตรงข้าม แต่อยู่ในพื้นที่และเวลาเดียวกันของกิจกรรมปัจจุบัน เป็นการเปรียบเทียบกันที่สะท้อนการใช้ชีวิตกับการมองเห็นความสำคัญ

ส่วนของรูปทรงประติมากรรม คือการเริ่มจากแนวความคิดและการนำเสนอผลงานประติมากรรม ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงวัตถุที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นหลักของการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งรูปทรงวัตถุเป็นรูปทรงที่เห็นและสัมผัสได้สามารถถ่ายทอดไปถึงความคิดเกี่ยวกับกิจกรรม การ

ใช้ชีวิตในปัจจุบัน ผ่านการสร้างรูปทรงที่มีความเคลื่อนไหวกับรูปทรงที่นิ่ง ความชัดเจนกับเลือกราง เพื่อความสอดคล้องระหว่างรูปทรงกับความคิดให้มากที่สุด

ผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ที่จะพัฒนาต่อไป การวิเคราะห์ผลงานจึงเป็นสิ่งสำคัญทั้งแนวความคิดและรูปแบบของงานประติมากรรม เพื่อตรวจสอบกับสิ่งที่ปรากฏขึ้นนั่นคือผลงานประติมากรรมกับการสื่อสารต่อผู้ชมผลงาน ว่ามีความเข้าใจในสิ่งที่นำเสนอประติมากรรมมากน้อยเพียงใด ซึ่งการพิจารณากับการวิเคราะห์ของข้าพเจ้า ผสมกับการวิจารณ์ของอาจารย์ นำไปสู่การปรับปรุงพร้อมกับสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ต่อไป

ผลงานวิทยานิพนธ์

การตีความหมายและการจินตนาการจากแรงบันดาลใจ

จากแรงบันดาลใจที่ข้าพเจ้ามีต่อสภาพแวดล้อม กิจกรรมและประสบการณ์ในเชิงบวกที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน รวมทั้งอิทธิพลจากทฤษฎีและจากรูปแบบของผลงานศิลปกรรมของศิลปินต่างๆ ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลต่างๆที่ได้จากแหล่งข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์แล้วเลือกเอาเฉพาะส่วนที่ต้องการ ดังนั้นแล้วข้าพเจ้าจึงใช้รูปทรงอินทรีย์ (Organic Form) ที่มีที่มาจากรูปทรงของคน กับรูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) ที่มีที่มาจากรูปทรงวัตถุสิ่งของ และลักษณะของทัศนธาตุ (Element) จากผลงานของศิลปินอื่นๆ ที่ให้อิทธิพลหรือแรงบันดาลใจ แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาสังเคราะห์ให้เป็นผลงานให้ตรงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ มาสร้างผลงานด้วยวิธีทางประติมากรรมเป็นรูปทรงที่แสดงออกแบบเฉพาะตัว จากการประสานกันของทัศนธาตุ โดยมีโครงสร้างที่ถูกสร้างขึ้นในลักษณะและวิธีการสร้างรูปทรงที่แสดงถึงการผสมผสานความแตกต่างให้สมดุลด้วยทิศทางต่างๆ ขนาด สัดส่วน รวมทั้งปริมาตรและปฏิริยาของรูปทรงกับพื้นที่ว่างแต่ละส่วนภายในรูปทรง

การค้นหารูปแบบทางศิลปะ

จากแรงบันดาลใจข้างต้น ข้าพเจ้าจึงมีแนวคิดที่จะแสดงรูปทรงประติมากรรมในลักษณะต่างๆ โดยการศึกษาในวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้ศึกษารูปทรงจากคน รูปทรงจากวัตถุและพื้นที่ ในลักษณะของการทำกิจกรรมและการเคลื่อนไหวต่างๆ ได้แก่ ลักษณะการเคลื่อนไหวของการดื่มน้ำ ลักษณะการเคลื่อนไหวของการเดินไปมา ทำให้เห็นรูปทรงของท่าทางมนุษย์มีความแตกต่างกับรูปทรงวัตถุที่เปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ซึ่งบริเวณของพื้นที่ที่จะควบคุมปฏิริยาของการแสดงออก รูปทรงเหล่านี้ทำให้มองเห็นถึงการเชื่อมต่อ ผสมผสาน ในช่วงเวลาของกิจกรรมที่

เคลื่อนไหว ข้าพเจ้าจึงต้องการสร้างผลงานประติมากรรมในรูปแบบกึ่งนามธรรม เพื่อที่จะอธิบาย และแสดงให้เห็นรูปทรงที่เคลื่อนไหวกับรูปทรงที่หยุดนิ่ง รูปทรงที่เห็นชัดเจนกับรูปทรงที่ไม่ชัดเจน ความแตกต่างของเวลาที่อยู่ในผลงาน จึงกำหนดรูปทรงระหว่างคนกับวัตถุโดยใช้หลัก องค์ประกอบและทัศนธาตุในการประกอบและสร้างรูปทรง เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะและ เป้าหมายของผลงานแต่ละชิ้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การค้นหารูปทรงจากแบบร่าง 2 มิติ

ในการร่างภาพ 2 มิติ เพื่อค้นหาความเป็นไปได้ของรูปทรงนั้น ข้าพเจ้าได้กำหนด โครงสร้างของรูปทรงหลักในหลายมุมมองโดยรวมก่อน หลังจากได้โครงสร้างที่ต้องการแล้วก็เพิ่ม ส่วนต่างๆด้วยการเขียนเส้นให้เห็นรูปทรงคร่าวๆ ด้วยวิธีการนี้ทำให้เห็นเค้าโครงของการวาง ตำแหน่งรูปทรงพร้อมกับความหมายหลักๆที่ข้าพเจ้าต้องการอย่างคร่าวๆ และหลังจากได้ภาพร่าง ในระดับหนึ่งแล้ว ก็เพิ่มส่วนของรายละเอียดในส่วนต่างๆทั้งรูปทรงของคน วัตถุ กิจกรรมและ สภาพแวดล้อม ที่ต้องการจะให้เห็นความชัดเจนหรือลบบางส่วนออกไป โดยการวางตำแหน่งของ รายละเอียดแต่ละจุดจะคำนึงถึงโครงสร้างหลักของรูปทรง

การจำลองแบบจาก 2 มิติให้เป็น 3 มิติ

ขั้นตอนจำลองแบบ 3 มิติเป็นขั้นตอนที่ทำให้เห็นความเป็นไปได้ของรูปทรงที่ ชัดเจนยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้สร้างแบบโครงร่าง 3 มิติให้ใกล้เคียงกับแบบร่าง 2 มิติให้มากที่สุด โดยเริ่มสร้างรูปทรงจากตำแหน่งของโครงสร้างหลักไว้ตั้งแต่แรกและคำนึงถึงขนาดและสัดส่วน ภายในรูปทรงให้มีความเหมาะสมกับความเป็นจริงกับต่างจากความเป็นจริงของรูปทรงที่มีความ เคลื่อนไหว การเพิ่มเติม ลวดตอน เพื่อให้เกิดความหลากหลายของผลลัพธ์ทางด้านเนื้อหาและ ความรู้สึก ซึ่งในขั้นตอนนี้จะทำให้รับรู้และได้แก้ปัญหาทางด้าน โครงสร้างและมุมมองของรูปทรง ในเบื้องต้น เช่น เมื่อเริ่มสร้างรูปทรงให้เป็น 3 มิติแล้วก็ต้องตรวจสอบพร้อมกับปรับมุมมองด้าน อื่นๆให้ไปในทิศทางเดียวกันกับโครงสร้างหลักหรือจะประสานรูปทรงอย่างไรที่สามารถตั้งอยู่ได้ จากข้อจำกัดเรื่ององขนาดและน้ำหนัก ฯลฯ

การขยายผลงานจากแบบ 3 มิติให้เป็นผลงานจริง

ด้วยเทคนิคและวิธีการที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ทำให้มีขั้นตอนต่างๆดังนี้

1. นำแบบโครงร่าง 3 มิติ มาขยายตามสัดส่วนที่เหมาะสมลงบนกระดาษ เพื่อเป็น ต้นแบบในการ ทำโครงสร้าง ตัดแบบ และขยายแบบตามมาตราส่วนจากแบบจำลอง 3 มิติสู่ ผลงานจริง เพื่อกำหนดรูปทรงที่ขยายให้ได้ขนาดโดยรวมทั้งหมด

2. การขยายผลงานได้แบ่งขั้นตอนออกเป็น 2 ส่วน หลักๆ คือ ส่วนที่ 1 เป็นการขยายแบบของวิธีการเชื่อมเหล็ก และส่วนที่ 2 เป็นการขยายแบบของวิธีการปั้นกับหล่อ ส่วนผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 ได้ปรับเปลี่ยนจากขั้นตอนเชื่อมเหล็กมาเป็นขั้นตอนประกอบแผ่นพลาสติกแทน เพื่อให้ผลงานมีบางส่วนที่ให้ความใสของพื้นผิว มีความสว่างใกล้เคียงกับรูปทรง

3. ส่วนที่เป็นเหล็ก ได้ทำในกระบวนการของการขยายแบบลงบนแผ่นกระดาษตามขนาดที่เหมาะสม นำแผ่นกระดาษตัดเป็นแบบใช้ในการตัดแผ่นเหล็กให้ได้ตามรูปร่างของแต่ละด้านของรูปทรงแล้วทำการประกอบแผ่นเหล็กที่ตัดไว้ผสมกับเหล็กท่อเหลี่ยมสำเร็จรูป เพื่อให้ได้โครงสร้างและรูปทรงตามความใกล้เคียงของต้นแบบด้วยวิธีการเชื่อมโลหะ

4. ส่วนที่เป็นปั้นกับหล่อ ได้ทำในกระบวนการของการขยายแบบลงบนแผ่นกระดาษตามขนาดที่เหมาะสม ตัดเหล็กเส้นตามโครงสร้างภายในให้เป็นโครงสร้างหลักของการสร้างรูปทรง พันลวด และติดครอส (Cross) เพื่อยึดเกาะดินไม่ให้ร่วง ขึ้นดินให้ได้โครงสร้างของรูปทรงตามแบบร่าง แล้วค่อยๆ ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของผลงาน โดยดูจากแบบจำลอง 3 มิติเป็นหลัก ทำพิมพ์ด้วยปูนปลาสเตอร์และหล่อด้วยไฟเบอร์กลาส

5. นำชิ้นส่วนของผลงานที่ได้จากทั้งสองขั้นตอนมาประกอบเป็นรูปทรงตามแบบจำลอง 3 มิติ พร้อมกับตรวจสอบรูปทรงในการแก้ไขและเพิ่มเติมส่วนที่ขาด เช่น การเพิ่มส่วนต่างๆ ของรูปทรงคนหรือรูปทรงวัตถุเข้ามาให้เกิดความสมดุลของผลงาน หรือใช้เรซินที่ผ่านการผสมสำหรับปั้น มาปั้นเพิ่มเติมในผลงานเพื่อความสมบูรณ์ของรูปทรงและเกิดความงามตามแนวคิด

6. ทำการขัดแต่งผลงานทั้งส่วนที่เป็นเหล็กและไฟเบอร์กลาส เพื่อให้ได้พื้นผิวตามต้องการและเหมาะสมกับรูปทรงโดยรวมทั้งหมด

7. ขั้นตอนการทำสี ได้แบ่งการทำสีเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเหล็ก ได้ทำการพ่นกับทาสีที่เป็นเชื่อน้ำมัน เพื่อให้เกิดความเงางาม ไม่ให้มีสนิมและยังคงความเป็นลักษณะกับพื้นผิวของเหล็กอยู่ ส่วนที่เป็นไฟเบอร์กลาสได้ทำสีอะคริลิกลงบนพื้นผิวของงาน เพื่อให้เกิดการทับซ้อนของสีและความเป็นกึ่งเงกึ่งด้าน

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

สถานที่นอกร้านเป็นสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากการสัมผัสเป็นประจำ การที่จะเลือกค้นหาสถานที่พักผ่อนหรือเปลี่ยนบรรยากาศให้กับตนเองนั้น เป็นการแสวงหาในการปรับเปลี่ยนสภาพอารมณ์และการใช้ประโยชน์ ร้านกาแฟจึงกลายเป็นสถานที่หนึ่งที่เกิดความนิยมมากขึ้นในปัจจุบัน เกิดจากความต้องการของคนที่ใช้ร้านกาแฟเป็นที่นั่งเล่น การนัดพบในการสนทนา เป็นที่พักผ่อนระหว่างวัน เป็นที่เติมพลังให้ร่างกายและความพอดีของสติ ซึ่งเหตุผลหลายอย่างเหล่านี้ได้ส่งผลในทัศนคติของข้าพเจ้า ในการมองเห็นถึงกิจกรรมที่แสดงถึงความอิสระ ความสุข ความสบาย การแสวงหาความพอดีเข้ามาเติมเต็มและสร้างการทบทวนของความคิดในการใช้ชีวิตระหว่างวัน จึงมีความจำเป็นต่อการตัดสินใจที่จะเลือกสถานที่ที่เหมาะสมในการนั่งพักผ่อนร่างกายและสมอง เพื่อบรรยากาศที่ดีและสามารถกำหนดตนเองในการก้าวต่อไปข้างหน้า

การสร้างรูปทรงทางประติมากรรมได้กำหนดรูปทรงหลักเป็น 2 รูปทรงคือ รูปทรงของคนที่มีต้นแบบมาจากตัวของข้าพเจ้ากับรูปทรงวัตถุสิ่งของที่มีต้นแบบจากร้านกาแฟ โดยให้รูปทรงทั้งหมดประสานกันเป็นรูปทรงใหญ่ มีรูปทรงในส่วนที่แสดงการเปลี่ยนแปลง ความเคลื่อนไหวกับส่วนที่นิ่งอยู่กับที่ รูปทรงที่เต็มส่วนชัดเจนกับรูปทรงที่บางส่วนหายไป เพื่อถ่ายทอดในประเด็นการแสวงหาสิ่งสำคัญของประสบการณ์และกิจกรรมที่อยู่ภายนอกมาเพิ่มเติมระหว่างการใช้ชีวิตปัจจุบัน

ภาพที่ 16 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 17 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

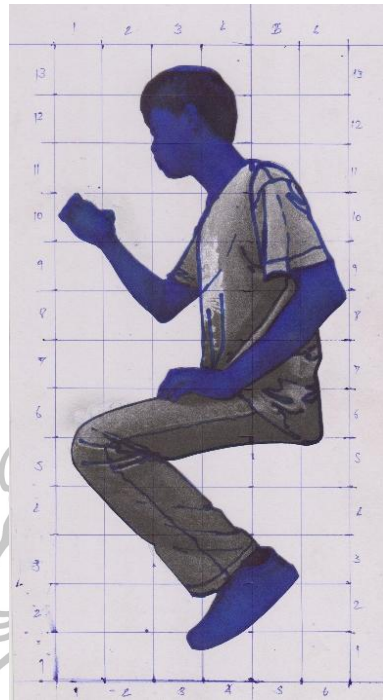
ภาพที่ 18 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 19 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 20 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 21 ขั้นตอนทำตารางขยายแบบของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

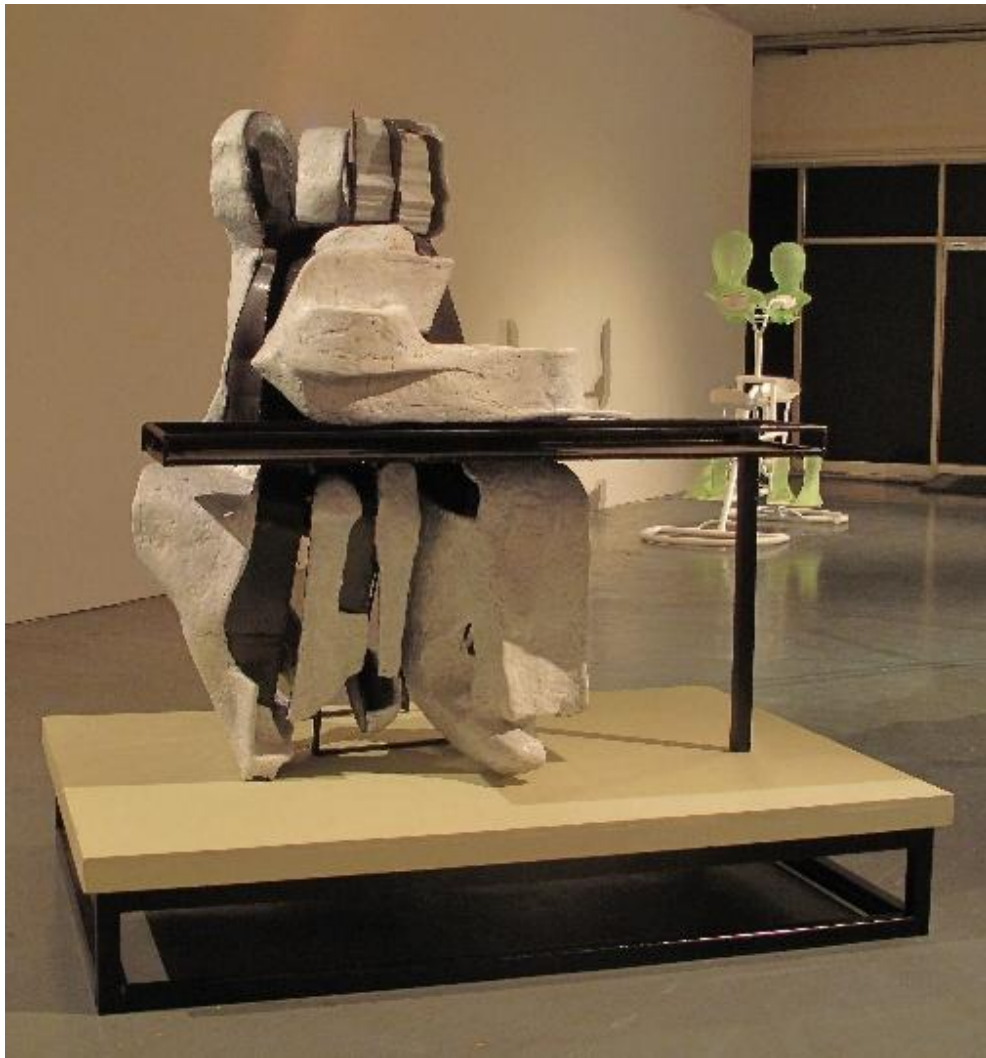
ภาพที่ 22 ขั้นตอนประกอบเหล็กของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 23 ขั้นตอนประกอบเหล็กของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 24 ขั้นตอนปั้นเรซินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 25 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ร้านกาแฟ

เทคนิค เชื่อมเหล็ก, ปั้นเรซิน

ขนาด 80 x 120 x 126 ซม.

ภาพที่ 26 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ร้านกาแฟ

เทคนิค เชื่อมเหล็ก, ปูนเรซิน

ขนาด 80 x 120 x 126 ซม.

ภาพที่ 27 ผลงานวิฑยานิพนธ์ ชินที 1

ชื่อผลงาน ร้านกาแฟ

เทคนิค เชื่อมเหล็ก, ปูนเรซิน

ขนาด 80 x 120 x 126 ซม.

ภาพที่ 28 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ร้านกาแฟ

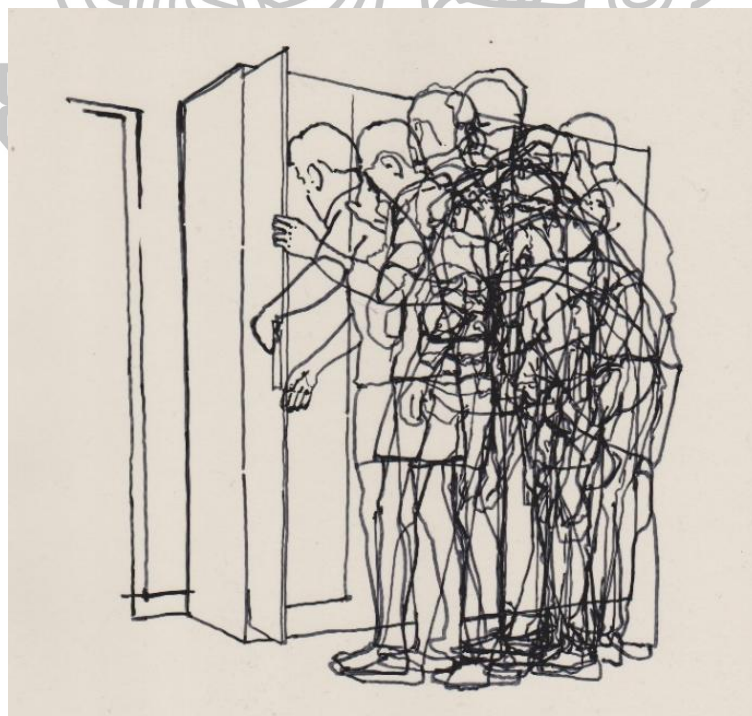
เทคนิค เชื่อมเหล็ก, ปั้นเรซิน

ขนาด 80 x 120 x 126 ซม.

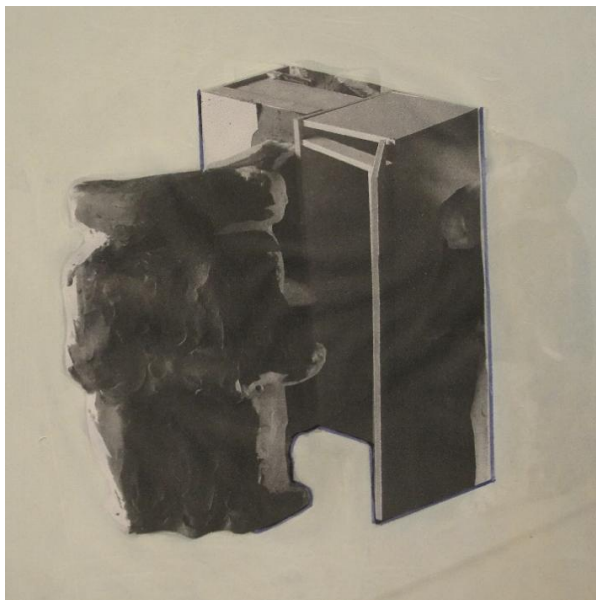
ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

กิจกรรมที่ทำเป็นประจำทุกวันคือสิ่งสำคัญที่กำหนดขึ้นมาให้เหมาะสมกับตนเอง เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตเพื่อปกปิดร่างกาย และปัจจุบันการแต่งกายบ่งบอกได้หลายอย่างหลายหน้าที่ซึ่งถูกกำหนดด้วยตนเองทั้งนั้น จะเห็นได้ว่าการสวมใส่เสื้อผ้าขึ้นอยู่กับพิจารณาของความต้องการและไม่สามารถแยกออกจากชีวิตประจำวันได้ ข้าพเจ้าจึงได้นำเสนอมุมมองที่เกิดขึ้นทุกๆวันในเวลาเช้า ซึ่งเวลาผ่านไปแต่ละวันการแต่งกายก็หมดตามไปด้วย การให้ความสำคัญกับสิ่งที่จะต้องอย่างการสวมใส่เสื้อผ้าคือการกำหนดตรวจสอบและพิจารณากับสิ่งที่ทำในเวลาปัจจุบัน

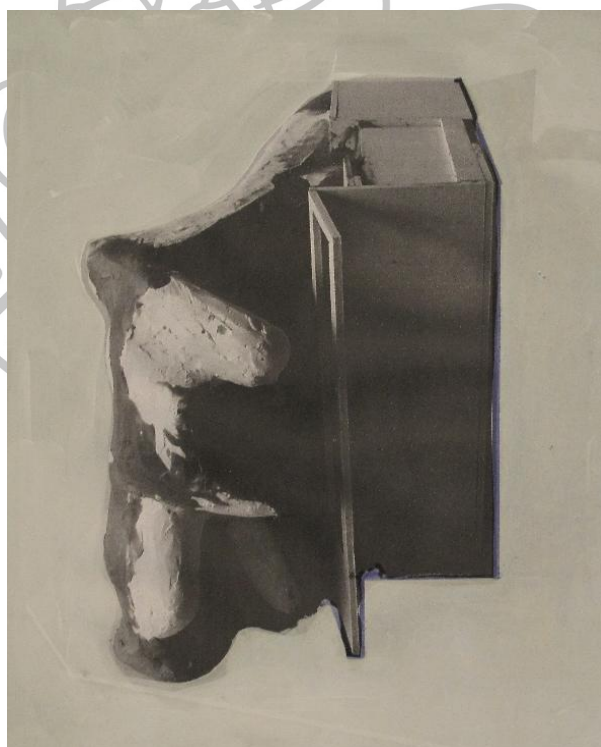
การสร้างผลงานประติมากรรมได้กำหนดรูปทรงหลักเป็น 2 รูปทรงคือ รูปทรงของคนที่มีต้นแบบมาจากตัวของข้าพเจ้ากับรูปทรงวัตถุสิ่งของที่มีต้นแบบมาจากผู้เสื่อผ้าในคอนโดมิเนียมโดยให้รูปทรงทั้งหมดประสานกันเป็นรูปทรงใหญ่ มีรูปทรงในส่วนที่แสดงการเปลี่ยนแปลง ความเคลื่อนไหวกับส่วนที่นิ่งอยู่กับที่ รูปทรงที่เต็มส่วนชัดเจนกับรูปทรงที่บางส่วนหายไปและกระจายจุดตั้งของรูปทรงที่ดูเหมือนจะแยกออกแต่ยังคงเชื่อมต่อกันอยู่ เพื่อถ่ายทอดในประเด็นการทำในสิ่งที่สำคัญของประสบการณ์และกิจกรรมที่มีอยู่ให้มีความสมดุลระหว่างการใช้ชีวิตปัจจุบัน

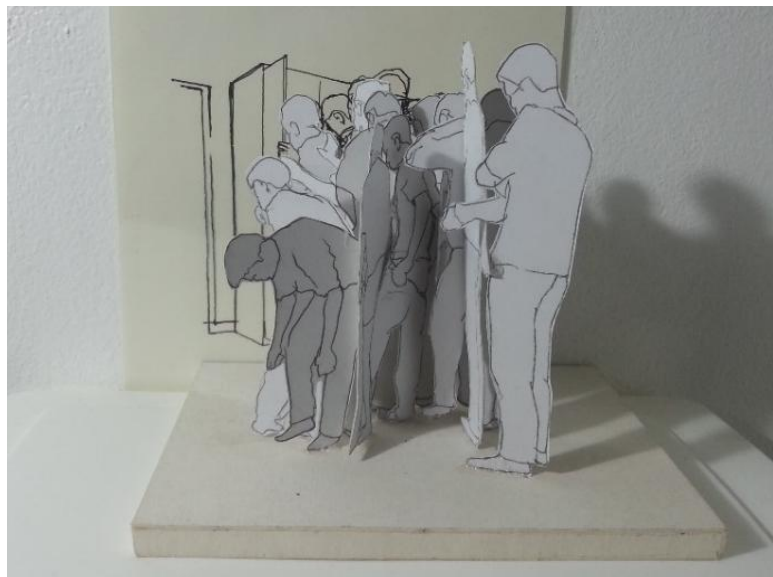
ภาพที่ 29 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 30 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 31 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 32 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 33 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 34 ขั้นตอนปั้นดินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 35 ชิ้นส่วนจากการหล่อไฟเบอร์กลาสของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 36 ขั้นตอนเชื่อมเหล็กของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 37 ขั้นตอนเชื่อมเหล็กและประกอบชิ้นส่วนของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 38 ขั้นตอนเชื่อมเหล็กและประกอบชิ้นส่วนของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 39 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน เวลาเช้าของทุกวัน

เทคนิค เชื่อมเหล็ก, หล่อไฟเบอร์กลาส

ขนาด 135 x 195 x 166 ซม.

ภาพที่ 40 ผลงานวิธานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน เวลาเช้าของทุกวัน
เทคนิค เชื่อมเหล็ก, หล่อไฟเบอร์กลาส
ขนาด 135 x 195 x 166 ซม.

ภาพที่ 41 ผลงานวิฑานพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน เวลาเช้าของทุกวัน

เทคนิค เชื่อมเหล็ก, หล่อไฟเบอร์กลาส

ขนาด 135 x 195 x 166 ซม.

ภาพที่ 42 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน เวลาเช้าของทุกวัน

เทคนิค เชื่อมเหล็ก, หล่อไฟเบอร์กลาส

ขนาด 135 x 195 x 166 ซม.

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

เรื่องราวระหว่างการรับประทานอาหารกับกลุ่มเพื่อน เป็นกิจกรรมกลุ่มที่สร้างบทสนทนาอันหลากหลายมากมาย การรวมกลุ่มมักไม่ได้มีโอกาสมากมายจึงเป็นประสบการณ์ที่ส่งผลต่อการจดจำ สร้างความสนุกสนาน สร้างความสุขและความอิสระกับการแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกันต่อเรื่องราว ความรู้ เหตุการณ์ข่าวสารในช่วงเวลาปัจจุบัน การสื่อสารระหว่างกันเป็นส่วนสำคัญที่อาจไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้งและแตกต่างจากการสนทนาแบบอื่น เป็นการเชื่อมต่อระหว่างมิตรภาพ สร้างความสัมพันธ์ให้มีชีวิตชีวา สร้างพลังในการดำเนินชีวิตและทำให้ลืมสิ่งทีเลวร้ายในอดีตได้ เป็นความสุข ความอิสระในขณะปัจจุบันจะทำให้จดจำเหตุการณ์นั้นได้ดีและมักจะทำให้แสวงหาบทสนทนาในกลุ่มเพื่อนเมื่อมีโอกาส

รูปทรงทางประติมากรรมของผลงานชิ้นนี้ได้กำหนดรูปทรงหลักเป็น 2 รูปทรงคือรูปทรงของคนที่ม้วนแบบมาจากตัวของข้าพเจ้าและเพื่อนกับรูปทรงวัตถุสิ่งของที่มีต้นแบบมาจากร้านอาหาร โดยให้รูปทรงทั้งหมดประสานกันเป็นรูปทรงใหญ่ มีรูปทรงในส่วนที่แสดงการเปลี่ยนแปลงมีความเคลื่อนไหวกับส่วนที่นิ่งอยู่กับที่ รูปทรงที่เต็มส่วนชัดเจนกับรูปทรงที่บางส่วนหายไปและรูปทรงทั้งหมดมีความแตกต่างแต่สร้างความกลมกลืนกัน เพื่อถ่ายทอดในประเด็นการแสวงหาสิ่งสำคัญของประสบการณ์และกิจกรรมที่เชื่อมต่อกับกลุ่มบุคคลในสถานที่ด้านนอก สร้างความแตกต่างมาเพิ่มเติมระหว่างการใช้ชีวิตปัจจุบันอย่างพอดี

ภาพที่ 43 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 44 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 45 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 46 แบบร่าง 2 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 47 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 48 แบบจำลอง 3 มิติของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 49 ขั้นตอนปั้นดินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 50 ขั้นตอนปั้นดินของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 51 ขั้นตอนทำพิมพ์ด้วยปูนปลาสเตอร์ของผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 52 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน อาหารมือพิเศษ

เทคนิค หล่อไฟเบอร์กลาส, ตัดแผ่นพลาสติก

ขนาด 53 x 80 x 53 ซม.

ภาพที่ 53 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน อาหารมือพิเศษ

เทคนิค หล่อไฟเบอร์กลาส,ติดแผ่นพลาสติก

ขนาด 53 x 80 x 53 ซม.

ภาพที่ 54 ผลงานวิธานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน อาหารมือพิเศษ

เทคนิค หล่อไฟเบอร์กลาส,ติดแผ่นพลาสติก

ขนาด 53 x 80 x 53 ซม.

ภาพที่ 55 ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน อาหารมือพิเศษ

เทคนิค หล่อไฟเบอร์กลาส,ติดแผ่นพลาสติก

ขนาด 53 x 80 x 53 ซม.

บทที่ 4

บทวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นฐานและองค์ประกอบในผลงาน

เนื้อหาสาระของรูปทรง

ข้าพเจ้าได้ศึกษารูปทรงจากมนุษย์กับรูปทรงของวัตถุ โดยนำเอาลักษณะของรูปทรงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ รูปทรงคนที่กำลังเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่างๆ รูปทรงวัตถุสิ่งของที่ตั้งอยู่กับที่กับวัตถุสิ่งของที่เคลื่อนไหว ฯลฯ กำหนดลักษณะการเคลื่อนไหว ทิศทาง จังหวะและโครงสร้างที่แสดงถึงการผสมผสานความแตกต่างให้สมดุล เกิดลักษณะของรูปทรงที่สัมพันธ์และมีความเคลื่อนไหวของรูปทรง เป็นผลงานรูปแบบกึ่งนามธรรมที่มีรูปทรงจากคนกับวัตถุสิ่งของ เป็นการแสดงออกถึงกิจกรรมที่อยู่ในสภาพแวดล้อมมีการเชื่อมโยงกับมนุษย์เมื่ออยู่ในภาวะตื่นไหล การเลือกกิจกรรมของคนให้อยู่กับปัจจุบันอย่างสมดุล ถ่ายทอดอารมณ์ทางด้านความสุข ความอิสระ เป็นหลัก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงให้ความสำคัญกับความเป็นเอกภาพของรูปทรงเป็นอย่างมาก กฎเกณฑ์ของเอกภาพได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสัญชาตญาณไปแล้ว ทุกอย่างซ่อนอยู่ในส่วนลึกของรูปทรงจนเราสังเกตเห็น รูปทรงไม่ใช่ผลของปัญญาแต่เกิดจากการนำอารมณ์ เมื่อศิลปินได้รับอารมณ์สะท้อนใจจากสิ่งเร้าภายนอกหรือภายใน จนเกิดความจำเป็นในการแสดงออก¹ ซึ่งการสร้างรูปทรงจะคำนึงถึงความเป็น 3 มิติ ที่สามารถรับรู้ได้ใน 3 ทิศทาง คือ ความสูง ความกว้าง และความลึก พร้อมกับคำนึงถึงโครงสร้าง ขนาดสัดส่วนและทัศนธาตุทางประติมากรรมทั้งพื้นที่ว่าง เส้น ระนาบ ปริมาตร พื้นผิวและสีของรูปทรง ซึ่งคุณสมบัติของทัศนธาตุที่ประกอบกันเพื่อสื่อความหมายตามแนวความคิด มีดังนี้

1. รูปทรง (Form)

จากลักษณะรูปทรงของคนและรูปทรงวัตถุสิ่งของ ผสมผสานกับความคิด อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ ด้วยมวลและปริมาตรของรูปทรง ลักษณะของรูปทรงมีปริมาตรเป็นรูปทรงเปิด ที่ว่างอากาศสามารถทะลุผ่านรูปทรงในส่วนต่างๆ ปริมาตรของรูปทรงมีความแตกต่างด้วยขนาดเพื่อทำให้เกิดความสอดคล้องกันของรูปร่างและขนาดสัดส่วนต่างๆภายในรูปทรง ความ

¹ชลุค นีมเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2553),

แตกต่างของลักษณะรูปทรงเป็นการถ่ายทอดความเปลี่ยนแปลงทางด้านความเคลื่อนไหว มาจัดองค์ประกอบในลักษณะทับซ้อน กลืน ผสาน ผืนกั้นของรูปทรง

2. โครงสร้าง (Structure)

ลักษณะของโครงสร้างได้แบ่งออกเป็น 2 โครงสร้างหลักๆ คือ โครงหลักกับ โครงสร้างย่อย โครงสร้างหลักจะแสดงลักษณะการตั้งอยู่ได้ การรับน้ำหนัก แกนหลักของรูปทรง ไม่ว่าจะเป็นเส้นแนวตั้งหรือเส้นแนวนอน แสดงถึงความสมดุลในรูปทรง ส่วนโครงสร้างย่อยจะแสดงลักษณะขององค์ประกอบ ที่เกิดจากเส้นแกนของส่วนต่างๆที่ประสานกันก่อนจะมีรายละเอียดของรูปทรง มีทิศทางที่ขัดแย้ง แตกต่าง ทั้งเส้นเฉียง เส้นตรงกันข้ามกับเส้น โครงสร้างหลัก แสดงถึงความเคลื่อนไหวในทิศทางต่างๆ ด้วยลักษณะของโครงสร้างเช่นนี้ ก็เพื่อสื่อถึงการเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหว ที่สัมพันธ์กับโครงสร้างหลัก

3. เส้น (Line)

เป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด กำหนดทิศทางของโครงสร้างของรูปทรง กำหนดเส้นรอบนอกของรูปทรง กำหนดเส้นรูปทรงภายใน มีลักษณะต่างๆ ทั้งเส้นแนวตั้ง เส้นแนวนอน เส้นเฉียง เส้นโค้ง เส้นที่เป็นคลื่น ทิศทางของเส้นทำให้เกิดความนิ่งอยู่กับที่กับเส้น ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงที่ต่อเนื่องไปตามจังหวะและลักษณะของเส้นที่เป็นรายละเอียดของรูปทรง และเส้นทั้งหมดที่แสดงอยู่ในผลงานแต่ละชิ้นมีการเชื่อมต่อกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างการผสานของเส้นที่มีความแตกต่างกันรวมเป็นรูปทรงเดียวกัน ทำให้การรับชมสามารถมองได้อย่างต่อเนื่องในทุกๆด้าน

4. ระนาบ (Plane)

ความต่างของระนาบที่เกิดขึ้นในรูปทรง มีทั้งระนาบโค้ง ระนาบแบน ที่คลี่คลายมาจากรูปทรงของคอนกับรูปทรงวัตถุสิ่งของ ผสมกับการสร้างสรรค์ระนาบให้เกิดความแตกต่างของทิศทาง จังหวะ ขนาด รูปร่าง ระนาบที่ซ้อนกันให้เกิดระยะ ความถี่ของระนาบ เพื่อสร้างรูปทรงให้มีความแปรเปลี่ยน เคลื่อนไหว หยุคนี้้ง และการผสานกันของระนาบให้มีความต่อเนื่องอยู่ในรูปทรงทั้งหมด ทำให้แนวความคิดการเชื่อมโยงระหว่างวัตถุสิ่งของกับคนมีความสมบูรณ์มากขึ้น

5. พื้นที่ว่าง (Space)

จากการประกอบกันของรูปทรงส่วนต่างๆทำให้เกิดพื้นที่ว่างเชื่อมโยงระหว่างรูปทรงและพื้นที่ว่าง ที่ห้อมล้อมรูปทรงเกิดปฏิภพระหว่างอากาศกับรูปทรง การกำหนดพื้นที่ว่างของข้าพเจ้าด้วยการตัด แบ่ง บางส่วนของรูปทรงคอนกับรูปทรงวัตถุสิ่งของ แสดงถึงจุดที่สำคัญที่จะผสานกัน ในรูปทรงกับส่วนของรูปทรงที่ไม่สำคัญได้ตัดหายไป แสดงถึงการหายไปของ

รูปทรงที่มีผลมาจากการมองเห็นของเวลาในการเคลื่อนไหว แปรเปลี่ยน ซึ่งมีระยะกับจังหวะที่ต่างกัน พื้นที่ว่างจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการควบคุม ผลักดันรูปทรงให้ผสานกันจนเกิดรูปทรงที่สมดุลได้ และการลดบางส่วนออกของรูปทรงที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนั้น โดยสิ่งรอบข้างจะลดความสำคัญลงไป ทำให้รูปทรงที่ปรากฏขึ้นสามารถมองเห็นได้รอบด้านและเห็นจุดสำคัญของผลงาน

6. ปริมาตร (Volume)

ปริมาตรของรูปทรงที่มีลักษณะโค้งมน ทำให้เกิดความอ่อนแก่ของแสงและเงาตามส่วนต่างๆของรูปทรง สร้างความต่อเนื่องภายในรูปทรงจากบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงา ทำให้น้ำหนักแสงเงามีอยู่รอบๆรูปทรง ให้ความรู้สึกและอารมณ์ของการประสานความอ่อนแก่ในตัวของมันเอง ทำให้เห็นความต่างของแสงและเงาที่เกิดขึ้นในรูปทรงที่ต่างกัน ระหว่างรูปทรงคนกับรูปทรงวัตถุสิ่งของที่อยู่ในรูปทรงใหญ่เดียวกัน

7. พื้นผิว (Texture)

การกำหนดพื้นผิวในผลงานได้ขึ้นอยู่กับรูปทรงที่ใช้ วัสดุ เทคนิค และอารมณ์ความรู้สึก เช่น ส่วนที่เป็นรูปทรงของวัตถุสิ่งของซึ่งใช้เทคนิคเชื่อมโลหะ วัสดุเหล็กค่อนข้างที่จะกำหนดพื้นผิวของตัวเองอยู่แล้ว ความเป็นเหล็กที่มีพื้นผิวเรียบนำมาสร้างรูปทรงพร้อมกับเพิ่มความกึ่งเงกึ่งด้านด้วยสีเคลือบเข้าไป ส่วนที่เป็นรูปทรงของคนซึ่งใช้เทคนิคการปั้นหล่อไฟเบอร์กลาสกับการปั้นเรซิน เป็นกระบวนการที่ผ่านการปั้นรูปทรงด้วยมือ จึงกำหนดพื้นผิวแบบขรุขระที่มีลักษณะของการทับซ้อนของการปั้นสร้างความชัดเจนและไม่ชัดเจนของรูปทรง ได้เพิ่มความกึ่งเงกึ่งด้านด้วยสีอะคริลิกเข้าไป เกิดความอารมณ์ความเคลื่อนไหวในพื้นที่พื้นผิว มีระยะของน้ำหนัก พื้นผิวเหล่านี้เป็นผลมาจากการได้รับข้อมูลที่มาของรูปทรง ผสมผสานกับความคิดที่กำหนดความแตกต่างระหว่างความนิ่งกับความตื่นเต้นให้เกิดในผลงานแต่ละชิ้น

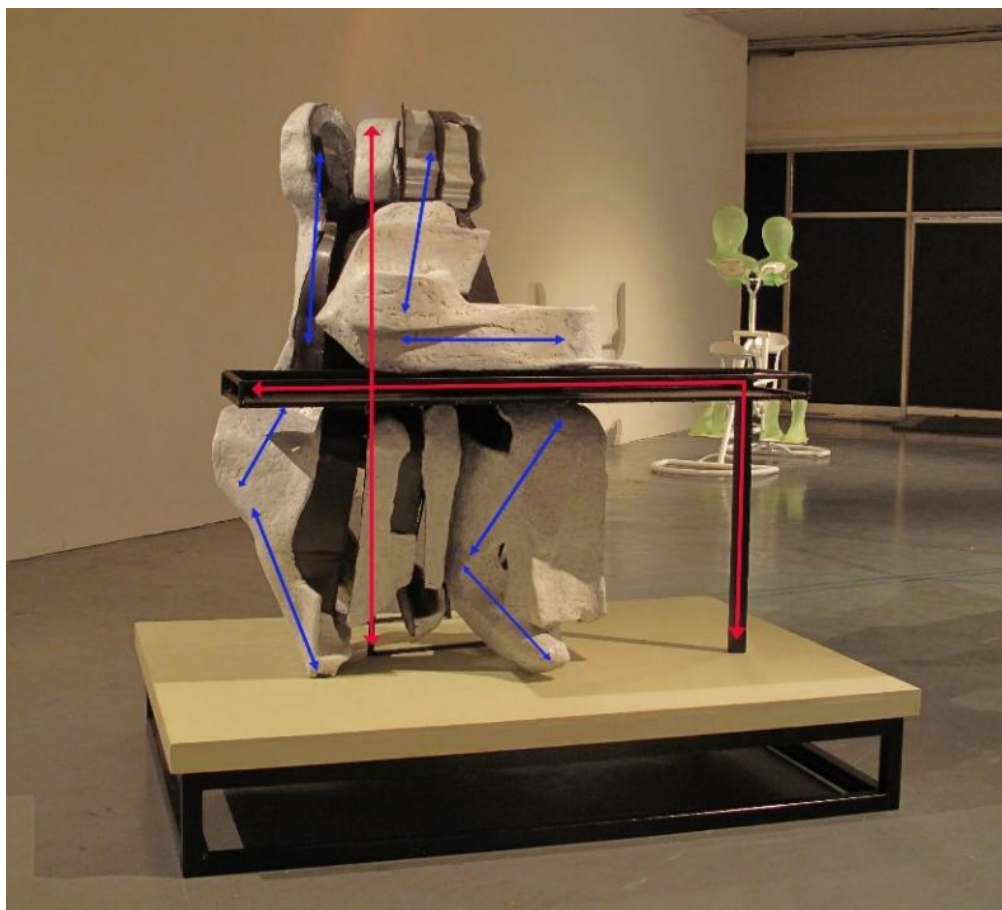
8. สี (Colour)

การใช้สีได้กำหนดขึ้นเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นวัสดุเหล็ก จะใช้การเคลือบสีที่มีเขื่อน้ำมันเพื่อป้องกันการเกิดสนิมและช่วยให้พื้นผิวเหล็กที่มีสีต่างกันให้มีสีเท่ากัน การใช้สีลงบนวัสดุเหล็กเป็นสีโทนน้ำหนักรวมทำให้ยังคงคุณสมบัติวัสดุเหล็กอยู่ ส่วนพื้นผิวที่เป็นไฟเบอร์กลาสหรือเรซินจะใช้การทำสีอะคริลิก ให้มีค่าน้ำหนักอ่อนเบา เช่น สีขาว เพื่อให้คุณสมบัติของปริมาตรของรูปทรงแสดงตัวเด่นชัด และสร้างความรู้สึกถึงความเบา สว่าง สีเหล่านี้ที่ใช้ในผลงานแสดงถึงความแตกต่างที่แทรกเข้าหากันและแยกให้เห็นเทคนิค วัสดุ อย่างชัดเจน

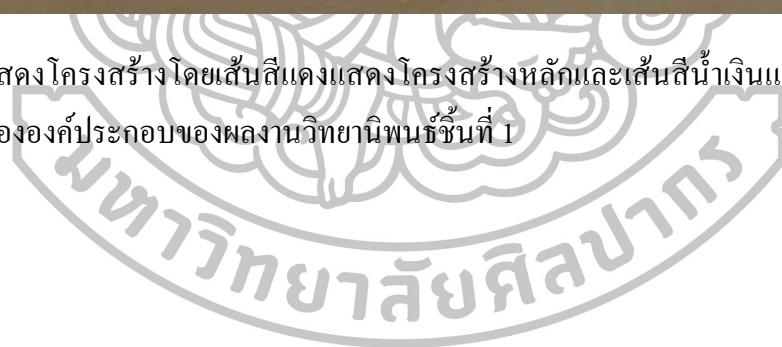

ภาพที่ 56 แสดงการประกอบรูปทรงที่แทรกเข้าหากันของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 57 แสดงโครงสร้าง โดยเส้นสีแดงแสดงโครงสร้างหลักและเส้นสีน้ำเงินแสดงโครงสร้างขององค์ประกอบของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

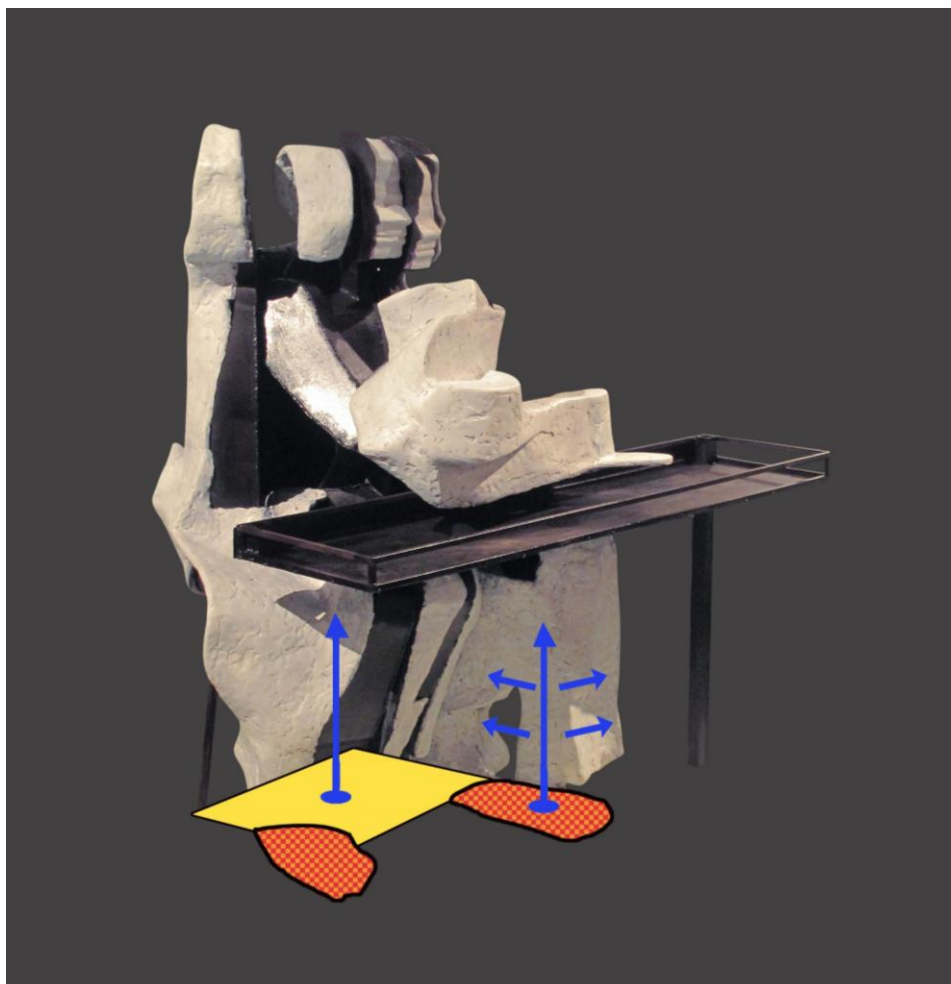

ภาพที่ 58 แสดงรูปทรงกับที่วางของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

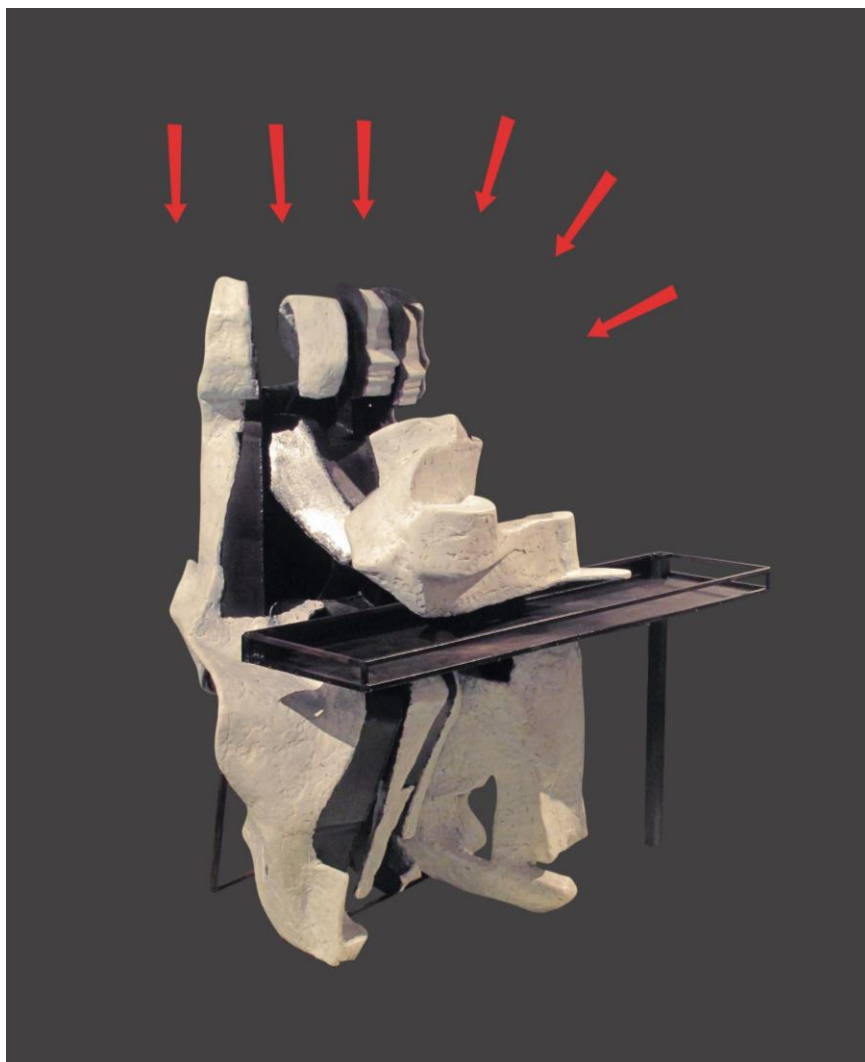

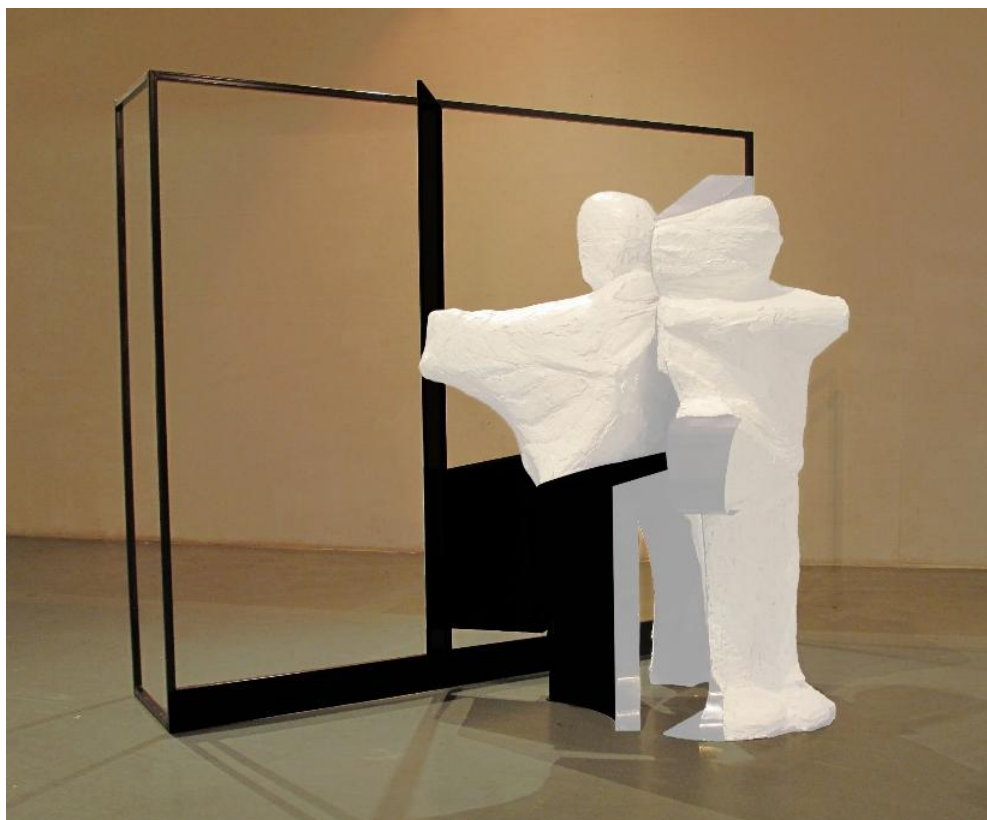
ภาพที่ 59 แสดงที่ว่างภายนอกผลักดันเข้ามารูปทรงรอบๆด้านทำให้รูปทรงมีช่องที่เว้าหรือส่วนที่หายออกไป ช่วยให้รูปทรงเกิดการผสมผสานและบางส่วนที่ขาด ของผลงานวิทยานิพนธ์
ชั้นที่ 1

ภาพที่ 60 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโดยมีพื้นที่สี่เหลี่ยมเป็นฐานที่ตั้งที่แน่นอน มีความนิ่งในโครงสร้างแนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากวัตถุที่ตั้งอยู่กับที่อย่างมั่นคงและมีพื้นที่สีแดงเป็นฐานที่ตั้งที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว มีความแปรเปลี่ยนเคลื่อนไหวในโครงสร้างแนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากคนที่มีจุดยืนที่ไม่แน่นอน ของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

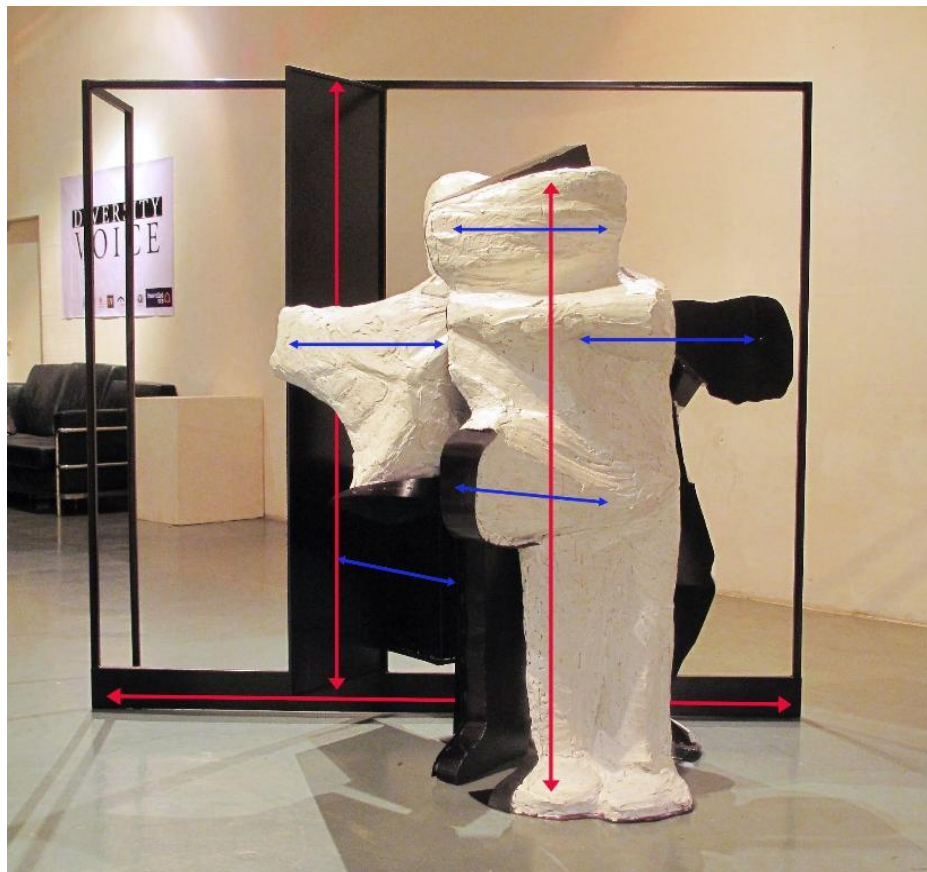

ภาพที่ 61 แสดงความสว่างระดับปานกลางของแสงไฟสีขาวกับสีส้มที่สองลงมาทางด้านบนกับแนวเฉียงด้านบน ให้เกิดการปรุ่่งแต่งของแสงและเงาบนรูปทรงมีความชัดเจน มีบรรยากาศที่สบายใกล้เคียงกับแสงไฟในร้านกาแฟ ของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

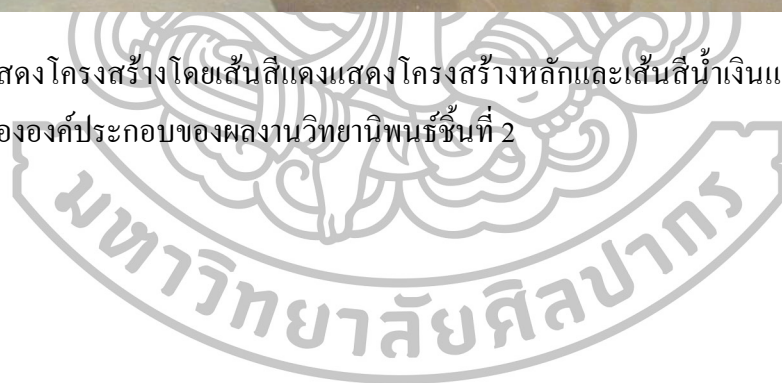

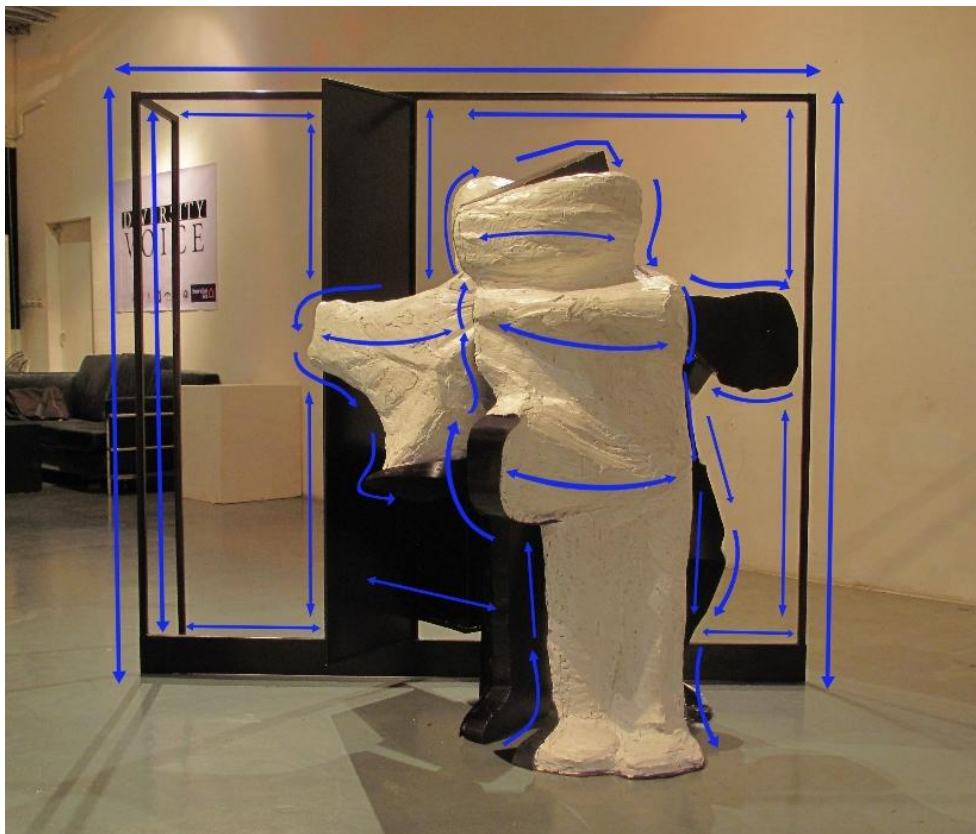
ภาพที่ 62 แสดงการประกอบรูปทรงที่แทรกเข้าหากันของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

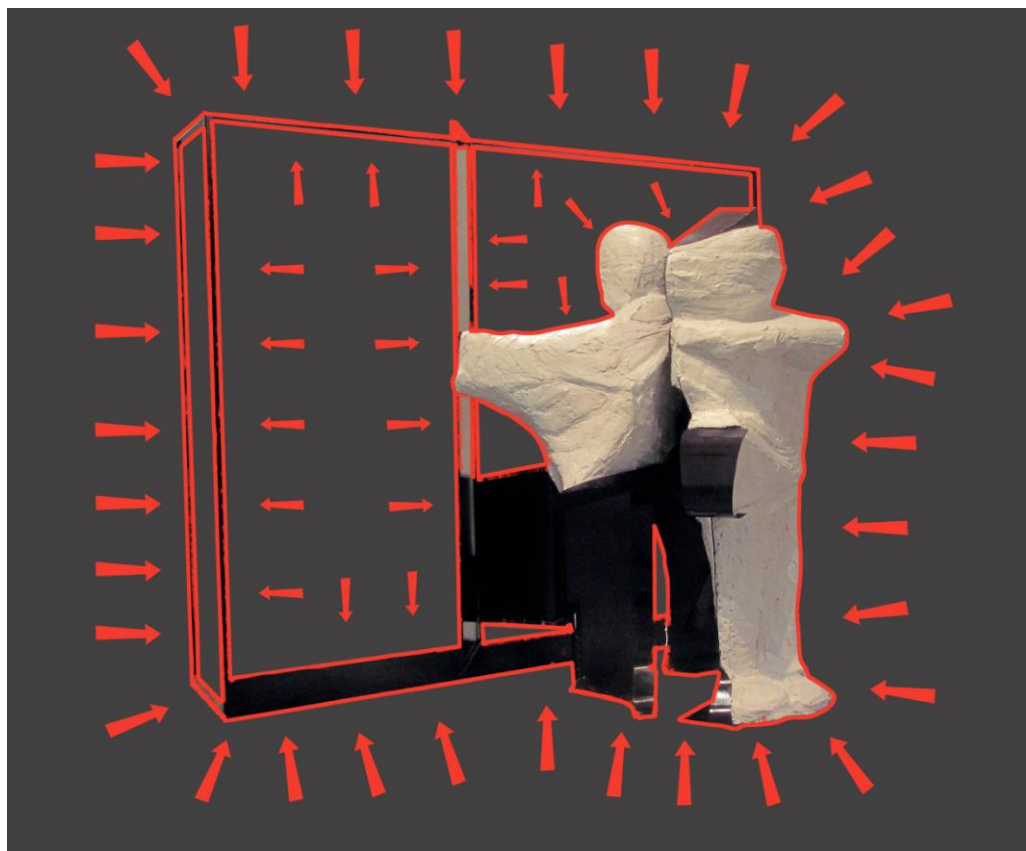
ภาพที่ 63 แสดงโครงสร้างโดยเส้นสีแดงแสดงโครงสร้างหลักและเส้นสีน้ำเงินแสดงโครงสร้างขององค์ประกอบของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

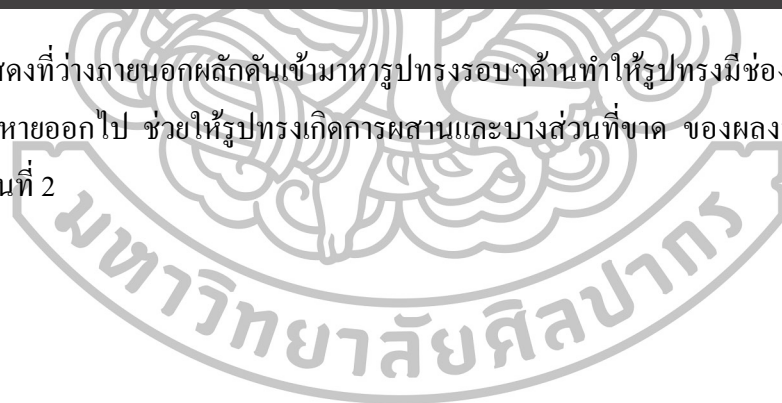

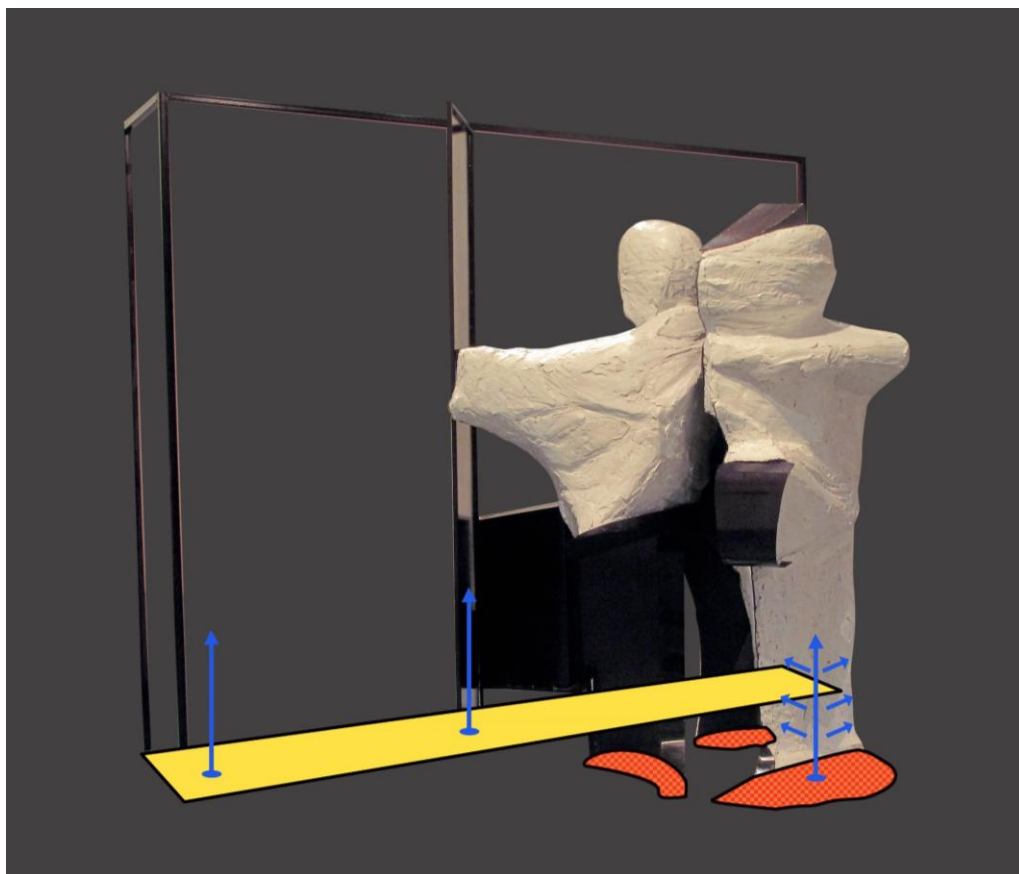
ภาพที่ 64 แสดงรูปทรงกับที่ว่างของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพที่ 65 แสดงที่ว่างภายนอกผลิตภัณฑ์เข้ามาหารูปทรงรอบๆด้านทำให้รูปทรงมีช่องที่เว้าหรือส่วนที่หายออกไป ช่วยให้รูปทรงเกิดการผสมและบางส่วนที่ขาด ของผลงานวิทยานิพนธ์
ชั้นที่ 2

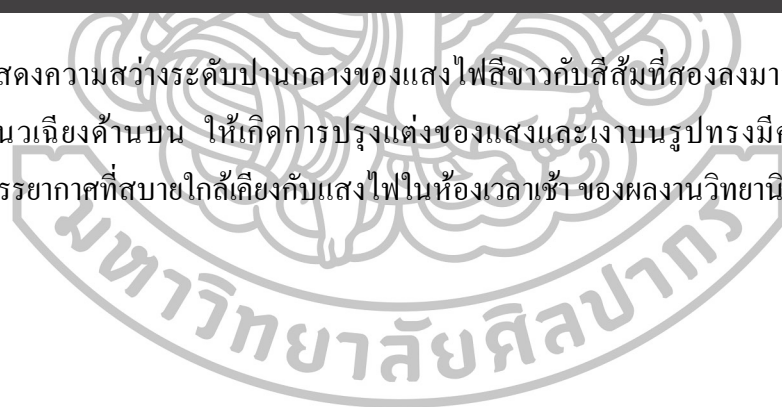

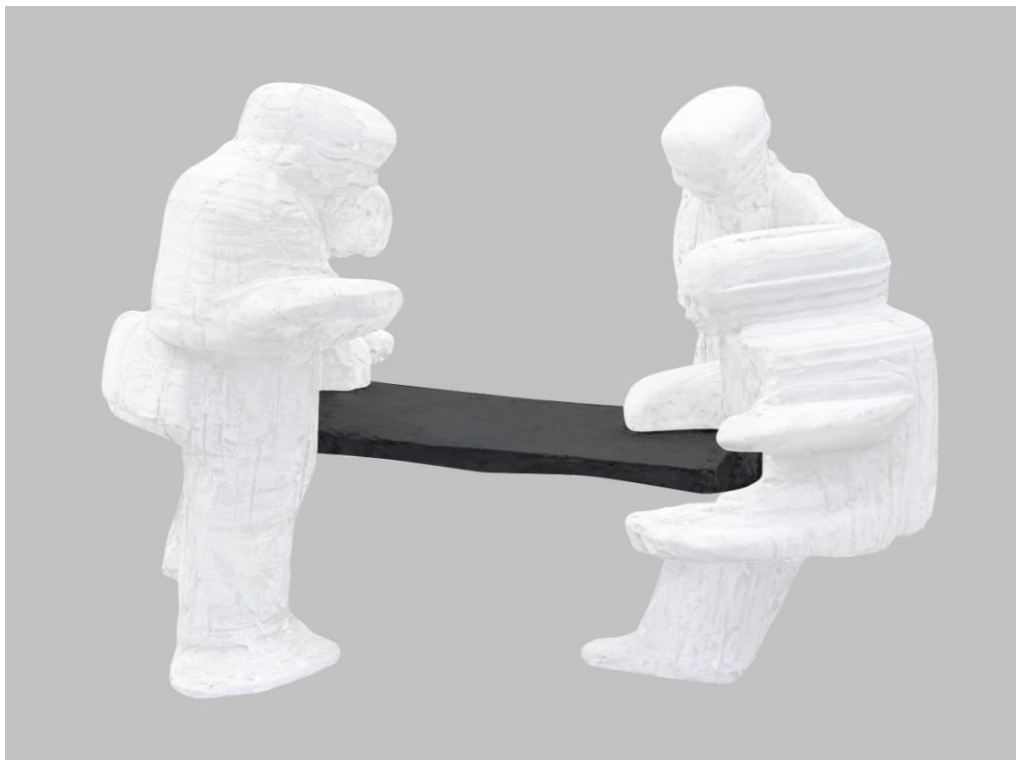

ภาพที่ 66 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโดยมีพื้นที่สีเหลืองเป็นฐานที่ตั้งที่แน่นอน มีความนิ่งในโครงสร้างแนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากวัตถุที่ตั้งอยู่กับที่อย่างมั่นคงและมีพื้นที่สีแดงเป็นฐานที่ตั้งที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว มีความแปรเปลี่ยนเคลื่อนไหวในโครงสร้างแนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากคนที่มีจุดยืนที่ไม่แน่นอน ของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

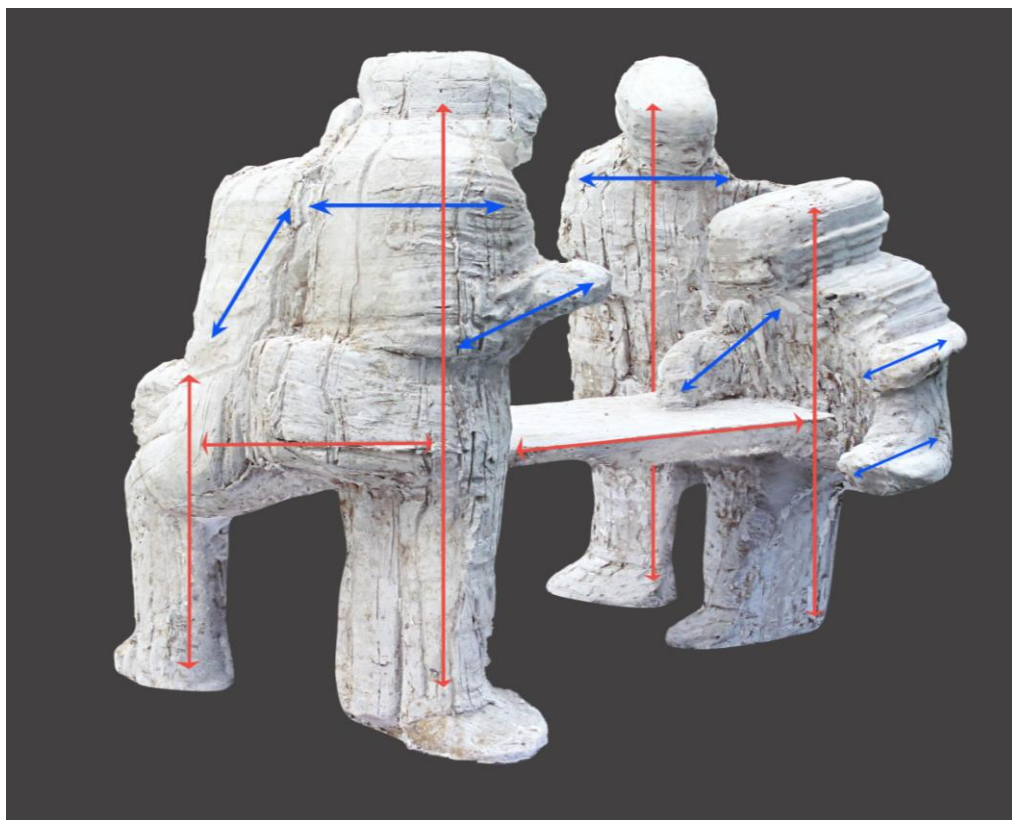
ภาพที่ 67 แสดงความสว่างระดับปานกลางของแสงไฟสีขาวกับสีส้มที่ส่องลงมาจากด้านบนกับแนวเฉียงด้านบน ให้เกิดการปรุงแต่งของแสงและเงาบนรูปทรงมีความชัดเจน มีบรรยากาศที่สบายใกล้เคียงกับแสงไฟในห้องเวลาเช้า ของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

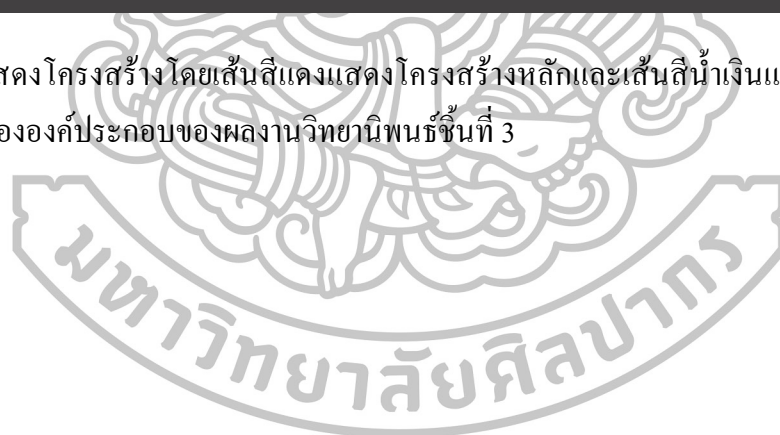

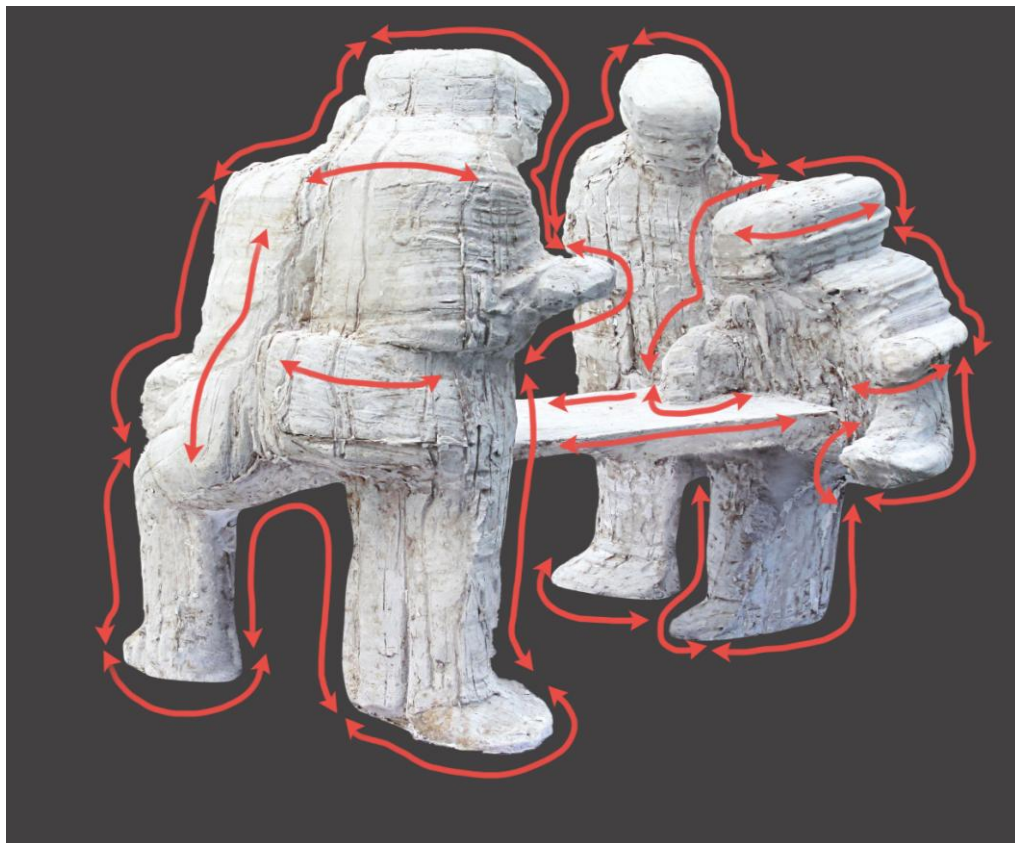
ภาพที่ 68 แสดงการประกอบรูปทรงที่แทรกเข้าหากันของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

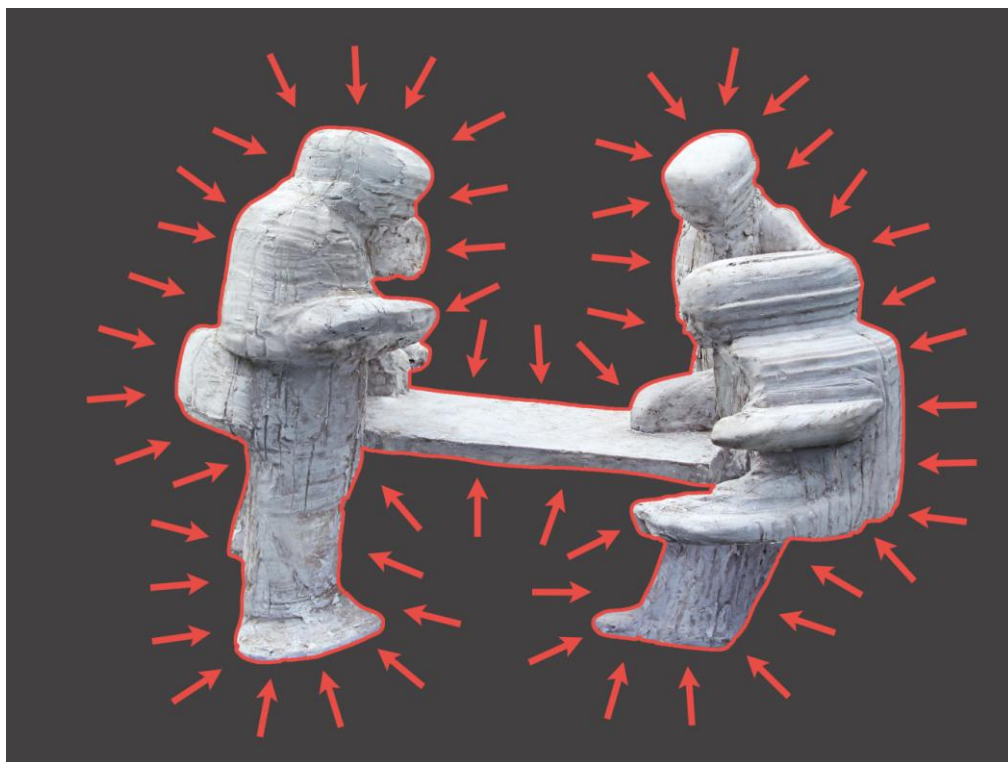
ภาพที่ 69 แสดงโครงสร้างโดยเส้นสีแดงแสดงโครงสร้างหลักและเส้นสีน้ำเงินแสดงโครงสร้างขององค์ประกอบของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

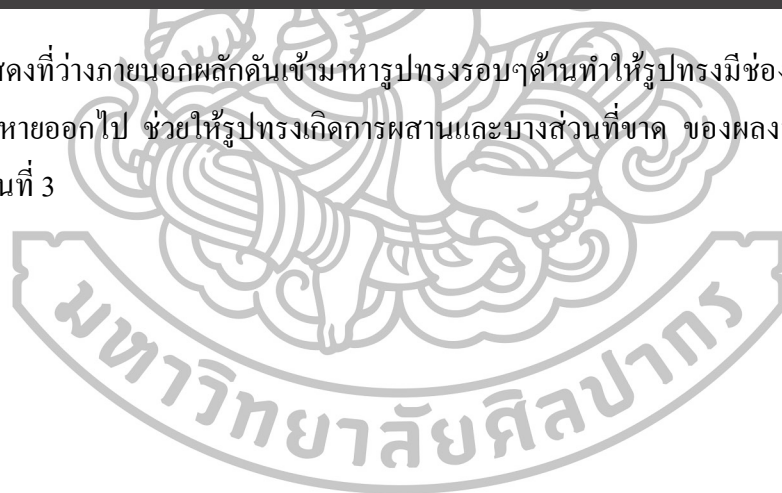

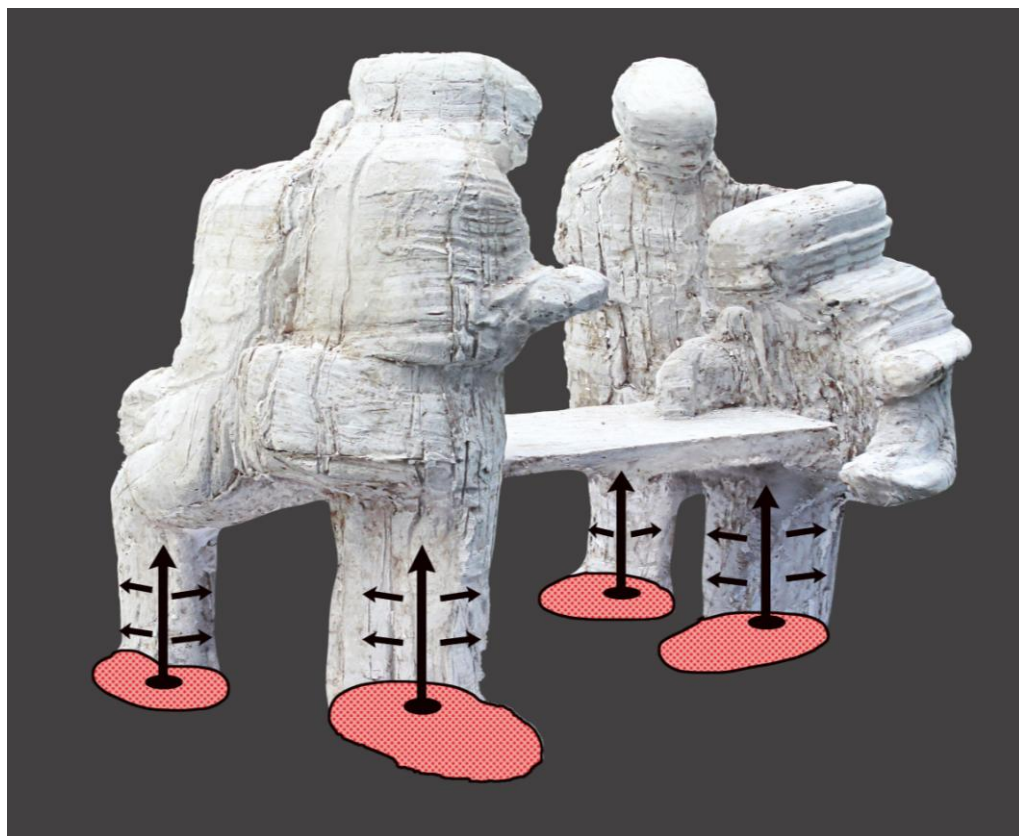
ภาพที่ 70 แสดงรูปทรงกับที่ว่างของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

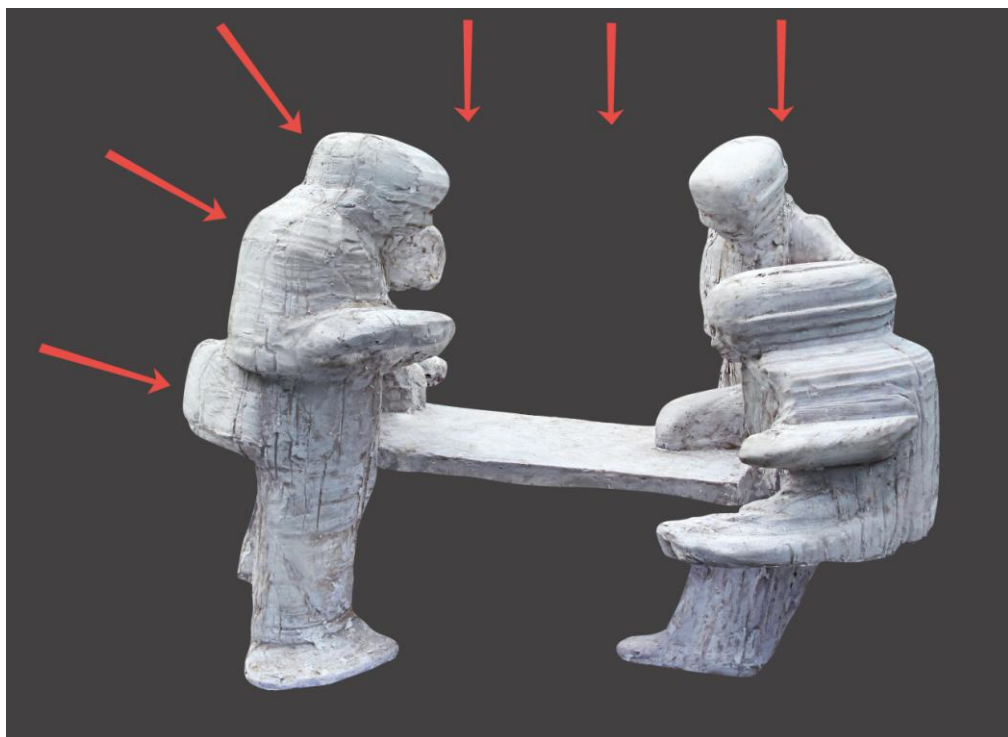
ภาพที่ 71 แสดงที่ว่างภายนอกผลักดันเข้ามารูปทรงรอบๆด้านทำให้รูปทรงมีช่องที่เว้าหรือส่วนที่หายออกไป ช่วยให้รูปทรงเกิดการผสมและบางส่วนที่ขาด ของผลงานวิทยานิพนธ์
ชั้นที่ 3

ภาพที่ 72 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโดยมีพื้นที่สีแดงเป็นฐานที่ตั้งที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว มีความแปรเปลี่ยนเคลื่อนไหวในโครงสร้างแนวตั้งเนื่องจากเป็นรูปทรงจากคนที่มีจุดยืนที่ไม่แน่นอน ของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 73 แสดงความสว่างระดับปานกลางของแสงธรรมชาติที่สองลงมาจากด้านบนกับแนวเฉียง
ด้านบน ให้เกิดแสงและเงาบนรูปทรงมีความชัดเจน มีบรรยากาศที่กระตือรือร้น
ใกล้เคียงกับแสงธรรมชาติที่ร้านอาหาร ของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

อุปสรรคและปัญหาในการสร้างสรรค์

จากการทำงานที่ผ่านมาของผลงานชุดนี้ ทำให้ข้าพเจ้าพบปัญหาหลายด้านในระหว่าง การสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ในการทำแบบร่าง 3 มิติ ได้ทำขึ้นในช่วงระยะเวลาที่รวดเร็ว การกำหนดรูปทรง เป็นไปตามความคิดระดับหนึ่ง ซึ่งไม่ได้จัดการรายละเอียดและคำนึงถึงการขยายเป็นผลงานชิ้น ใหญ่ขึ้น เมื่อนำมาเป็นแบบจำลองในการขยายจึงมีการปรับเปลี่ยนรายละเอียด สักส่วน มุมมอง เป็นต้น

2. เมื่อขยายผลงานที่มีรูปทรงขนาดใหญ่ขึ้น ปัญหาการตั้งของผลงานประติมากรรม ที่มีข้อจำกัดด้านน้ำหนัก ขนาด จึงจำเป็นที่จะปรับเปลี่ยนแก้ไขในรูปทรงจริง ให้ได้รูปทรงที่เกิด ความสมดุลมากที่สุด และเพิ่มความแข็งแรงมากขึ้นสำหรับการตั้งอยู่ของรูปทรง การเคลื่อนย้าย ผลงาน

3. เนื่องจากผลงานในแต่ละชิ้นสร้างขึ้นด้วยกระบวนการ 2 เทคนิค การประกอบเข้า ด้วยกันจึงต้องทำโครงสร้างเหล็กค้ำภายในไฟเบอร์กลาส แล้วนำมาเชื่อมติดกับรูปทรงที่เป็นเหล็ก ซึ่งเพิ่มช่องว่างของการเชื่อมต่อกันอย่างมาก และระหว่างการเชื่อมต่อต้องใช้ความระมัดระวังเพื่อ ไม่ให้ไฟเบอร์กลาสเกิดการแตกหัก

4. รูปทรงประติมากรรมที่หลายๆส่วนประกอบกันทำให้รูปทรงมีลักษณะที่ซับซ้อน ทำให้ขณะเก็บรายละเอียด เก็บความสมบูรณ์ เป็นขั้นตอนที่ปัญหาในความไม่สะดวกระหว่าง สร้างสรรค์

5. ขั้นตอนการหล่อไฟเบอร์กลาสกับขั้นตอนปั้นเรซินในการเก็บรายละเอียด ซึ่งเป็นการผสมเคมีที่มีกลิ่นเหม็นทำให้ต้องใส่หน้ากากกันเคมีเพื่อความปลอดภัย จึงส่งผลกระทบต่อเวลา การทำงานที่ต้องใช้เวลาให้น้อยลงในแต่ละวัน เพราะกลิ่นเคมีทำให้การทำงานเกิดความอึดอัดและ เหนื่อยเร็ว จำเป็นต้องพักบ่อยขึ้น กลิ่นกับฝุ่นของขั้นตอนนี้ได้ส่งผลกระทบต่อคนรอบข้าง ข้าพเจ้าจึงเลือกเวลาที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานอย่างเช่น เวลาที่ไม่มีคนอยู่รอบข้าง เวลากลางคืน ที่ไม่มีคนทำงาน

6. วัสดุที่มีสีที่ต่างกันทำให้ต้องวางแผนในการทำสีว่าควรทำสีอะไรก่อน สีแรกคือที่ ทากับพื้นลงบนเหล็กต้องป้องกันบริเวณรอบๆไม่ให้โดนละอองสี ส่วนสีที่ทาลงบนพื้นผิวไฟเบอร์ กลาสหรือเรซินเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ทำอย่างระมัดระวังไม่ให้สีไปโดนส่วนอื่นที่ไม่ต้องการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในโครงการวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “การแปรเปลี่ยนสภาพแวดล้อม กิจกรรมและเวลา” ได้ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ มีเนื้อหาสาระที่แสดงถึงวิถีชีวิตในสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยและในสังคมภายนอก ที่มีกิจกรรมและประสบการณ์ที่มีความสำคัญ ผ่านการพิจารณาด้วยตนเองให้เกิดความสุข ความสมดุล ผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ส่งผลให้เกิดรูปทรงในลักษณะต่างๆ ที่สื่อความหมายถึงการผสมผสานความแตกต่าง ความเคลื่อนไหวให้สมดุล เป็นการแสดงออกถึงความสำคัญของการศึกษา การกำหนดโครงสร้างรูปทรงเพื่อให้ตรงกับเป้าหมาย คือ ความสมดุลในรูปทรงกับการแปรเปลี่ยนของรูปทรง ทั้งยังสร้างให้เกิดความสัมพันธ์ของรูปทรงโดยคำนึงถึงเอกภาพและการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ซึ่งการแสดงเนื้อหาสาระและความรู้สึกผ่านรูปทรงนั้น ข้าพเจ้าได้ข้อสรุปจากการสร้างสรรค์ดังนี้

1.วิธีการเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์

1.1 ในช่วงระยะเวลาของการสร้างสรรค์ ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการสร้างสรรค์จากรูปทรงที่สามารถเห็นที่มาของแรงบันดาลใจ เช่น รูปทรงของมนุษย์ รูปทรงวัตถุสิ่งของ ได้อย่างชัดเจน เป็นรูปทรงที่แสดงลักษณะของการเคลื่อนไหว ความชัดเจนกับความไม่ชัดเจนของรูปทรง ด้วยเส้น ระนาบและปริมาตรเป็นหลัก

1.2 การกำหนดโครงสร้างหลักและโครงสร้างย่อย ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์ การแทรกของรูปทรง การเชื่อมโยงโครงสร้างทั้งหมดของรูปทรง ทั้งลักษณะการตั้งอยู่ ทิศทาง ขนาด และสัดส่วน โดยโครงสร้างทั้งหมดสามารถยึดเกาะกันอย่างแข็งแรงภายในองค์ประกอบที่มีความสมดุล ด้านทานกับแรงโน้มถ่วงขณะเดียวกันรูปทรงภายนอกและภายในก็มีการเคลื่อนไหว

1.3 การประกอบกันของรูปทรงในแต่ละส่วนจะคำนึงถึงลักษณะต่างๆ จากสัดส่วนของมนุษย์กับวัตถุสิ่งของที่มีการเคลื่อนไหว แปรเปลี่ยน ด้วยทิศทาง จังหวะ ระยะ ตำแหน่ง โดยการประกอบรูปทรงจะอิงจากความเป็นจริงที่ผ่านการบันทึกด้วยกล้องถ่ายรูป ผสมกับการเห็นและจินตนาการเพื่อให้รูปทรงนั้นเกิดความเหมาะสม ความงาม มากที่สุด

1.4 การใช้เส้นกับระนาบประกอบกันเป็นโครงสร้างและรูปทรงของงานประติมากรรมให้มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องภายในรูปทรง ซึ่งมีพื้นที่ว่างเข้าเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก

เพราะพื้นที่ว่างสามารถแบ่งช่องว่างของรูปทรง แบ่งจังหวะระยะของการเคลื่อนไหว ผลักรูปทรงให้เป็นผืนเดียวกัน เป็นอากาศที่อ้อมล้อมทั้งรูปทรงทำให้เกิดความต่อเนื่อง ลื่นไหล โดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่สร้างเนื้อหา สร้างอารมณ์ความรู้สึกขึ้นใหม่ ด้วยการประกอบของรูปทรงในลักษณะต่างๆ ให้ได้ตามความต้องการ

1.5 ระยะเวลาสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละชิ้นคือการเก็บรายละเอียดและการทำสี ได้คำนึงถึงความสมบูรณ์ เนื้อหา อารมณ์ความรู้สึก ของรูปทรงทั้งหมด จึงใช้ลักษณะการทำงานที่ตนเองค่อนข้างมีความถนัด เพื่อตอบสนองความต้องการ ควบคุมได้ และไม่ให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้น

2. การเลือกหาวัสดุ เทคนิค วิธีการที่จะให้เหมาะสมกับลักษณะของรูปทรง เนื้อหา ผลที่จะแสดงออกมาต่อผู้ชม รวมไปถึงการจัดวางผลงาน ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวให้ได้มากที่สุด

3. ด้วยวิธีการต่างๆที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาดังกล่าวนั้น สามารถตอบสนองและแสดงออกตามเป้าหมายหรือสภาวะของอารมณ์ที่ต้องการได้ ผลมาจากการสร้างสรรค์ผลงานโครงการวิทยานิพนธ์ ที่ผ่านการพิจารณาของตนเองและปรับปรุงแก้ไข

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของตนเอง ผ่านการศึกษา วิเคราะห์ คัดเลือก รวบรวมความคิดและสรุปเนื้อหาให้สมบูรณ์ เนื่องจากระบบการศึกษาและการดำเนินงานตามกระบวนการที่ข้าพเจ้าได้กำหนดไว้ ส่งผลให้ข้าพเจ้ามีระบบขั้นตอนของการศึกษาที่ชัดเจนขึ้น ได้รับความรู้ความเข้าใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมตลอดจนวิธีการขั้นตอนการปฏิบัติงาน และได้รับรู้ถึงปัญหาต่างๆของการสร้างสรรค์ ซึ่งผลงานในชุดวิทยานิพนธ์นี้ไม่ได้เป็นเพียงการสร้างสรรค์ที่มีแนวความคิดสำหรับตนเองอย่างเดียว แต่ยังแสดงทัศนคติผู้สังคมนี้นั้นเนื้อหาที่เกี่ยวกับการอยู่กับปัจจุบัน การให้ความสำคัญของกิจกรรม ประสบการณ์ หน้าที่ของตนเองและครอบครัว การสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับสังคมและปรับตัวตามยุคสมัยเพื่อความสมดุลอย่างมีความสุขได้เผยแพร่สู่สังคมนอกได้รับรู้ เป็นส่วนหนึ่งของวงการศิลปะ เพื่อถ่ายทอดความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับผลงานประติมากรรมให้กับผู้คนทั่วไปได้รับชม จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการเรียนรู้ที่สร้างเข้าใจระหว่างผลงานของตนเองสู่ความเข้าใจของผู้ชม เป็นการตรวจสอบการสื่อสารความคิดผ่านผลงานประติมากรรม ว่าถ่ายทอดออกมาและทำให้ผู้รับชมเข้าใจสิ่งที่นำเสนอมากขึ้นหรือไม่ พร้อมกับได้รับคำแนะนำจากผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ในวงการศิลปะ จากกระบวนการศึกษาและประสบการณ์จากการแสดงงานภายนอก ได้สร้างความรู้ความเข้าใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าให้พัฒนายิ่งขึ้นต่อไป

รายการอ้างอิง

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ, 2552.
- ชลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2553.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. กล้าเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2548.
- พระไพศาล วิสาโล. สร้างสุขในทุกการเปลี่ยนแปลง. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://visalo.org/columnInterview/fm105.html>
- ภาวัน และพระไพศาล วิสาโล. มหัทศจรีย์แห่งปัจจุบันขณะ. เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.visalo.org/article/Image255610.html>
- เรียม ศรีทอง. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น, 2542.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.). นิยามความสุขของคนกรุง สุขภาพดี-มีน้ำใจ. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤษภาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/20200>
- ฮาเก็ม ฮูหาดา. วิถีชีวิตคนเมืองในประเทศไทย. เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2559. เข้าถึงได้จาก http://www.slideshare.net/FURD_RSU/the-new-trend
- Artsy. **George Segal (1924-2000) The Dinner Table**. Accessed May 12, 2016. Available from <https://www.artsy.net/artwork/george-segal-the-dinner-table>
- Film Video. ความหมายและหลักการเกิดภาพเคลื่อนไหว. เข้าถึงเมื่อ 30 มิถุนายน 2559. เข้าถึงได้จาก <https://filmv.wordpress.com/unit-1>
- Fstoppers. **Seamless Double Exposures of Milan's Architecture and People**. Accessed May 15, 2016. Available from <https://fstoppers.com/portraits/seamless-double-exposures-milans-architecture-and-people-8281>
- GotoKnow. เปิดห้องเรียนวิชาความสุข ตอนที่ ๓ ความลื่นไหล (Flow). เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/458766>
- Ibiz – Manager Online. ดูหนังไป..สอนจิตวิทยาบวกไป ตอน Mad Max. เข้าถึงเมื่อ 19 พฤษภาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <https://www.manager.co.th/iBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=9580000078942>
- JOBSDDB ประเทศไทย. เปลี่ยนวิธีคิด พิชิตความสำเร็จ. เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <https://th.jobsdb.com/th-th/articles>

Leo Babauta. **ทำน้อยให้ได้มาก**. กรุงเทพฯ: วีเลิร์น, 2557.

MoneyHup. **Work life balance การใช้ชีวิตอย่างสมดุล ของคนรุ่นใหม่**. เข้าถึงเมื่อ 23 มิถุนายน 2559. เข้าถึงได้จาก <https://moneyhub.in.th/article/work-life-balance/>

My Modern Met. **Time Mapping Installation Reveals Human Movement**. Accessed May 10, 2016. Available from <http://www.mymodernmet.com/profiles/blogs/pia-mannikko-deja-vu>

Philadelphia Museum of Art - Collections Object. **Nude Descending a Staircase (No. 2)**. Accessed May 13, 2016. Available from <http://www.philamuseum.org/collections/permanent/51449.html>

Stefan Klein. **เรื่องลับๆ ของเวลา**. กรุงเทพฯ: จีเอ็ม บุ๊คส์, 2553.

Tal Ben-Shahar. **ความลึกลับกับความสุข**. เข้าถึงเมื่อ 19 พฤษภาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/476153>

Watkadarin. **การเคลื่อนไหว (Movement)**. เข้าถึงเมื่อ 9 พฤษภาคม 2559. เข้าถึงได้จาก [http://watkadarin.com/E-\(new\)1/02studio2classrm/unit3/chapt3.5movement/movement.htm](http://watkadarin.com/E-(new)1/02studio2classrm/unit3/chapt3.5movement/movement.htm)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สมลักษณ์ วันทา
 เกิด 26 มิถุนายน 2530
 ที่อยู่ 20/2 หมู่ 4 ตำบลหนองยาว อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี 18000
 โทรศัพท์ 0831202372
 E-mail: somluk26630@gmail.com , somluk_26630@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

- 2559 ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (ประติมากรรม) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 2553 คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ศิลปบัณฑิต (ประติมากรรม) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร
 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร กรุงเทพมหานคร
 2545 โรงเรียนบ้านบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

เกียรติประวัติ

- 2559 - เป็นผู้มีความสามารถทางด้านประติมากรรมปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วยสอน ภาควิชาประติมากรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2556-2558
 2555 - รางวัลยอดเยี่ยม ทีมมหาวิทยาลัยศิลปากร การประกวดประติมากรรมสื่อผสม ภายใต้หัวข้อ “คำสอนของพ่อ สู่ความสุขที่ยั่งยืน” Art For The King
 2554 - รางวัลสนับสนุน โดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย รางวัลที่ 2 การแสดง ศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 57
 - รางวัลดีเด่นการประกวดประติมากรรมวัฒนธรรม หัวข้อ ชื่อสัจย์สุจริต ธนาการ เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)
 - รางวัลดีเด่นการประกวดประติมากรรมวัฒนธรรม หัวข้อ มีสำนึกรับผิดชอบ ธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)
 - ได้รับทุนการศึกษา อาจารย์ศราวุธ ดวงจำปา และศิษย์เก่า

- 2553 - รางวัลดีเด่นศิลปะเพื่อเยาวชนไทย (Young Thai Artist Award 2010)
ประเภทศิลปะ 3 มิติ
- ได้รับทุนการศึกษาส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปะมูลนิธิ ฯพณฯ พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์
- รางวัลสนับสนุนรุ่นเยาว์ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 27

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2559 - นิทรรศการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทภาควิชาประติมากรรม
มหาวิทยาลัยศิลปากร *Diversity Voice* Thesis Exhibition
- 2558 - ร่วมแสดงผลงาน การแสดงศิลปกรรม “อมตะ อาร์ต อวอร์ด ” ครั้งที่ 6 ภายใต้
หัวข้อ “อมตะเนรมิตศิลป์ ” (ประเภทประติมากรรม)
- 2557 - ร่วมแสดงผลงาน การแสดงศิลปกรรม ปตท.ครั้งที่ 29 “ก้าวไปด้วยกัน...สู่วันพรุ่งนี้ ”
Step up Tomorrow
- 2556 - นิทรรศการประติมากรรมปูนปั้นนูนต่ำ ศิลปะเพื่อคนตาบอด “ตามฝันสุดขอบฟ้า
ทิดพระเกียรติแม่ของแผ่นดิน” Art For Blinds
- 2555 - นิทรรศการประติมากรรมปูนปั้นนูนต่ำ ศิลปะเพื่อคนตาบอด “จากตาเราสู่ใจเขา”
From My Eyes To Your Heart
- 2554 - ร่วมแสดงผลงาน การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ครั้งที่ 28
- นิทรรศการศิลปนิพนธ์ 2553 ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- นิทรรศการศิลปะ LOVE THAILAND Suwon University (ประเทศเกาหลี)
and Silpakorn University (ประเทศไทย) ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
- 2553 - เข้าร่วมแสดงผลงาน ประเภทผลงานสำเร็จรูป การประกวดศิลปะปูนปั้น
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 10
- นิทรรศการศิลปะ “ภาพสะท้อนเสียง” ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง
กรุงเทพมหานคร
- 2552 - ร่วมแสดงผลงาน ประเภทผลงานสำเร็จรูป การประกวดศิลปะปูนปั้น
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 9